

BUBUĻU Kambaris

* ĪPAŠAIS VALENTĪNDIENAS SPECIĀLIZLAIDUMS * ĪPAŠAIS VALENTĪNDIENAS SPECIĀLIZLAIDUMS *

Kur
pavadīt
Valentīndienu?

Baumas!
Noslēpumu
šķetināšana!

Kā
brūvēt
mīlestību?

Prak-
tiski padomi
un vēl vairāk
šajā žurnāla
speciālizlaidumā!

* REDAKTORES SLEJA * REDAKTORES SLEJA * REDAKTORES SLEJA * REDAKTORES SLEJA *

Dārgais „Bubuļu Kambara” lasītāj!

Ir pienācis februāris un Svētā Valentīna diena – diena, kas ziedu un saldumu tirgotājiem saistās ar peļņu, vientuļajos raisa skumjas un skepsi, bet mīlētāju pasauli sašaurina līdz divām vienā ritmā dejojošām sirsniņām. Diena, kurā tiek svinēta mīlestība – šī unikālā, nepārtraukti nepabeigtā, daudzveidīgā simfonija. Tā var būt smalka un harmoniska kā Mocarta mūzika un tā var izdzīvot Šopēna jūtīgo, melanholisko gammu. Tā var būt gaiša kā impresionista sapnis vai disonējoša kā Ķēmu māsu ķērcieni. Un visbeidzot – tā var rezultēties Baha polifonā fūgā, kad katra balss aiziet savu dzīves ceļu. Laimīgā kārtā mēs esam tie, kam pieder izvēle un vara attūstīt skaņu virkni sev vēlamajā tonalitātē un mīlēt mažorā.

Tavās rokās ir „Bubuļu Kambara” otrais speciālizlaidums šajā mācību gadā, un es ar prieku paziņoju, ka visas ziņas un raksti ir par mums un jums – cūkkārpiešiem un, protams, par mīlestību. Paldies visiem audzēkņiem, kas, atbildot uz mūsu jautājumiem, un darbiniekiem, kas, aktīvi un radoši strādājot, piedalījās šī numura tapšanā! Mēs, redakcijas darbinieki, ceram, ka šis numurs liks Tev pasmaidīt un sasildīs Tevi pat visdrūmākajā ziemas dienā. Uzzini vissvaigākos un mīlākos jaunumus, iedvesmojies no saviem skolasbiedriem un profesoriem, kā arī ņem vērā mūsu ieteikumus, kā atrast savu sirdsākīti! Padari savu Valentīndienu romantisku, pārsteidzot savu otro pusīti, vai pavadi to liksmi, baudot šokolādes konfektes draugu lokā! Galvenais – neskumsti un zini, ka mīlēts ir ikviens, kurš mīl.

Sirsnīgus mīlestības svētkus vēlot –
„Bubuļu Kambara” redaktore

Tamāra Polakova

VIENTUĻLAIS VALENTĪNS

CūkMārpla

Kamēr, četrpadsmitajam februārim tuvojoties, arvien biežāk meiteņu tualetēs ir dzirdamas sa-
trauktas sarunas par pārsteigumiem, kurus puīši tām gatavo Valentīdienā, un arī stiprā dzimuma
pārstāvji, šķiet, kļūst arvien noslēpumaināki, Cūkkārpas gaitēnos joprojām kļīstam mēs – skumjie,
neviena nemanītie vientuļnieki. Mūsu acīs varat nolasīt mūsu kvēlāko vēlmi – aizvākt no kalendāra
šo dienu un ar Obliviate! izdzēst to no visas cilvēces atmiņas, jo vientiešu metode ar izmisīgu datuma
svītrošanu un aizkrāsošanu, kā, protams, pārbaudīts, nepalīdz. Un visi šie pāriši, kas, gluži kā aklī
būdami, ir iegrimuši savā mīlestībā, kam mēs – vientuļnieki – neticam, atklāti maigojas ik uz stūra
un nemaz nepamana mūsu sejas izteiksmīgi saviebjamies riebumā. Un tad pie pusdienu galda mēs
dzirdam vienaudžus kaļam grandiozus plānus šai nolādētajai ceturtdienai un teju varam noturēties,
lai neaizlidinātu kartupeli runātāju virzienā. Vai var būt vēl ļaunāk? Jautājam Tev, mīlais lasītāj,
- kā Tu plāno pavadīt Visu Mīlētāju dienu? „Bubuļu Kambaris” izzina, kā to darīs skolas dižākās
salauztās sirdis un mīlestības skeptiķi.

Lokācija BIBLIOTĒKA aizņemta!

Tieši tur, kādā klusākā stūrītī, romantiskā divvientulībā ar grāmatu Valentīdīnu, visticamāk, pavadīs Slīdeņa trešziemnieks Zaks Katalis Vingless. Laimīgas apstākļu sakrītības gadījumā Tu, iespējams, viņu nemaz neatradīsi, jo Vingless, izmantojot savas metamorfomaga spējas, būs iemiesojies kādā īpaši neglīta un neivērojama mājas elfa ādā. Ak, un nebrīnies, ja viņš, bēgot no mīlestības, būs paspējis sev sabrūvēt vēdergraižu mikstūru un aizvadīs šo dienu slimnīcas spārnā gādīgu medbrālīšu ielenkumā. Un Tu, lasītāj, šobrīd domā – kāpēc gan tādām pievilcīgam jaunam pu-
isietim būtu jāslabstās vienatnē, ja viņš tikpat labi varētu iekarot bēdīgi slaveno Slotu skapi? Un

ne jau nu kopā ar Ambrozija Meridita „Pagātnes izcilākajiem burvjiem”! Atbilde ir gluži vienkārša – Cūkkārpas izcilniekam ar priekšzīmīgu uzvedību un slēptām, maniakāla manipulatora spējām ir bail no meitenēm. Jā, no tādām ar sārtiem vaigiem, spulgām ačtelēm un samtainām lūpām! Kā vēsta uzticami avoti, sieviešu dzimuma pārstāvei pārkāpjot divu metru tuvības robežu, Vingless lūko pēc izdevības bēgt, taču nelaimīgajā gadījumā, ja nākas kādai jaunkundzei pieskarties, slīdeņa vaigi nosvilst košāk rozā nekā viņa māsas galvas rota aizvadītajā vasarā.

Un, kamēr daži to tulko kā homoseksuālismu, „Bubuļu kambarim” labpatikas izdarīt jaunu

atklājumu zinātnē un paziņot par Zaka mulierfobiju (lat. mulier – sieviete)! Tiesa, pie tipiskajiem simptomiem nevaram pierakstīt absolūtu mīlas skepsi, jo pat šim homo sapienam eksistē viņa ideālā sieviete. Tā noteikti nav viena no tām, Zaka vārdiem, „dekoratīvajām meitenēm”, kuras baidās nolauzt kādu nagu un puīša dēļ zaudē savu individualitāti. Vingless savās attiecībās nevēlas melodramas un negrib būt vainojams pēc šķiršanās izdarītā pašnāvībā. Viņš iekāro meitenes, kas ir „saprātīgas, neatkarīgas” un kas dos viņam „telpu, kur elpot”. Un, tā kā izskata ziņā slīdenis ir gatavs precēt pat dārza rūķi, iespējams, Tu vari ielauzties šī vientuļnieka sirsniņā, ja vien Tev ir vismaz pāris nolūzuši nagi, par ko Tev –atvainojiet!- nospļauties, un ja Tevi nudien nesaista Cūkkārpas augstākās smailes.

TAVA GUĻAMISTABA - varbūt aizņemta!

Cik gan nav dzirdēti stāsti, kad labās, izsmalcinātās jaunkundzes pēkšņu pārvērtību rezultātā ir pieskaitāmas pie slikto meiteņu bariņa vai ..vispār nav pieskaitāmas? Nevienam nav noslēpums, ka tieši jaukajām meitenēm visvairāk pie sirds iet sliktie puīši un tieši viņām, visticamāk, ar laiku attīstīties apsēsta stalkera dotības. Un šoreiz mēs nerunājam par Lidiju Maglēru, kas pārāk atkailināta un mūždien neapmierināta ieradīsies Tavā guļamistabā, vai par Beiliju Mortjē, kas mēģinās nodurt Tevi, kamēr Tu gulēsi. Šoreiz visa uzmanība tiek pievērsta Grifidora torņa prefektei, teicamnieci Aludrai de Mairānai. Un, neignorējot faktu, ka Grifidoru meitenes laikam tomēr ir un paliek vienas negantas lauves, par Aludru mēs patiešām esam noraizējušies.

Laipna, jauka, taisnīga, centīga, gudra, vientuļa un – kas to būtu domājis? – pagalam neķītra! Pēc de Mairānas kāju demonstrācijas Ziemassvētku ballē un agresīvas scēnas šajā pašā pasākumā, kuru izraisīja atteikums no Keira Makkija un Reinharda Junkera, arvien biežāk mums nākas dzirdēt par šīs dāmas izgājieniem, kurus nekādi nevar dēvēt par priekšzīmīgiem. Ir skaidri redzams, ka grifidore ir iepeldējusi brīvo zivtiņu diķī un alkst sataustīt kādu maksšķerkātu, uz kura tik delikāti uzķerties. Viens iemesls līdzšinējām neveiksmēm varētu būt, ka Aludra to dara pārāk atklāti un izmisīgi, tādējādi aizbiedējot visus zvejniekus. Taču, kā pati, ar jautru balss toni slēpjot savu nožēlojamību milas lauciņā, bilst, „Izvēlies savu mīlestību gudri, mīli savu izvēlēto vienmēr”, un mums ir pamats uzskatīt, ka

neveiksmju cēlonis ir viņas vēlme pieturēties pie novecojušām tradīcijām, proti, pārgulēt tikai ar vienu vienīgu vīrieti mūžā. Tiesa, šķiet, ka de Mairāna pamazām zaudē cerību, jo, taujāta par savu ideālu, viņa noliedz tāda esamību, tomēr atzīst, ka vēlas atrast kādu, ar kuru „ir labi būt kopā, uz kuru var paļauties, kuram var uzticēties”. Izklusās pārāk naivi un pareizi, vai ne? Jā, arī pati Aludra tā acīmredzot domā, piebilstot, ka „PĀRĒJAIS ir ļoti patīkama piedeva” un „skaidrs, ka bez tā PĀRĒJĀ nav labi”, un mēs visi labi saprotam, kas slēpjas šajos burtos. Gribētos jau uzrunāt puisi, sakot, ka varbūt Tu esi tieši tas, ko grifidore meklē, bet Aludrai izdevās „Bubuļu kambari” patiesi samulsināt, sakot, ka „ir tādi [ideāli] zēni skolā un ..ir meitenes”. Un Tu, lasītāj, neesi vienīgais, kas šobrīd, saķēris galvu rokās, nesaprot, kurš samaitāja mūsu šķīsto rāsas princesīti?

Pavisam noteikti aizņemta – VIRTUVE!

Tas nekas, ka audzēkņiem šogad ir aizliegts doties uz virtuvi kāda našķa meklējumos, jo īstenie gribētāji tur iekļūs, pat ja nāksies kāpt pāri ar Petrificus Totalus sastindzinātu mājas elfu ķermenīšiem. Un, ja nu ir viena persona, kas ir uz to spējīga – jo ar ko gan atšķiras Gabriela Steina no mājas elfa? -, tad tā ir minētās personas torņabiedrene Agnese Pulkstentiņa. „Bubuļu Kambarim” ir skaidra, tējas biežumu apstiprināta vīzija par to, kas notiks četrpadsmitajā februārī šīs jaunkundzes dzīvē. Nodarbības Pulkstentiņa vientuļības dēļ neapmeklēs, bet dienu pavadīs virtuvē savas reālās otrās pusītes

Speksona smeķīgajā kompānijā. Izzudinot visu speķi, sīpolus, piparus un rauga mīklu no Cūkkārpas krājumiem, viņa svinēs savu mīlestību pret speķpīrāgiem. Un pamēģini tikai Tu, lasītāj, tagad nicinājumā sprauslāt! Pulkstentiņa, kura pārtiek no saviem mīlotajiem pīrāgiem un – gluži loģiski – svāra pieauguma aizturēšanas mikstūrām, vientuļībā ir zaudējusi prātu tik tālu, ka, visticamāk, plāno kādu dienu Merlina priekšā ņemt par vīru vienu apaļu speķucīti. Bet, lūdzu, saglabā ticību, jo vēl ir iespējams šo elšpūti glābt, ja vien viņa Tev neietrieks ar vāli pa galvu tikai tāpēc, ka mēģināsi.

Arī viņai, kura visus potenciālos pielūdzējus ir aizbaidījusi ar saviem konditorejas izstrādājumiem, kā izrādās, eksistē ideāla vīrieša tēls. Jā, vīrieša, nevis pīrādziņa, lai gan tie, visticamāk, arī ne katrs ir unikāls un ne vienlīdz izcils ar iepriekšējo. Tomēr, runājot par pretējo dzimumu, Pulkstentiņa iekāro gados vecākus un, kas ir pats svarīgākais, GARUS vīriešus. Un bez tradicionāli meklētajām vērtībām – humora izjūtas, pašcieņas un pacietības – Agnesei svarīga ir garšas kārpiņu – un, mēs pieņemam, arī citu kārpu un kārpiņu – saderība. Lai vai kā, ja Tu būsi spējīgs apgādāt šo dāmu ar speķpīrāgiem un apsolsies aktīvi apmeklēt kalambola spēles, tad Valentīdienā droši dodies uz virtuvi. Tavs ceļš būs ar sastingušiem elfiem kaisīts.

ĀPŠU MIGA – beidzot atkal okupēta.

Vai tas būtu par daudz prasīts no Kristiana Alana Rosa, lai kaut uz vienu dienu, kad visas elšpūšu sirsniņas kūp milas liesmās, tiktu atdarīts viņu dūjiņu nostūris? „Bubuļu Kambara” redakcija ir gatava parakstīt āpšu mazo rociņu drukāto iesniegumu, lai gan, starp mums, sazvērniekiem, runājot, mierīgā ceļā, šķiet, panākt vēlamo neizdosies. Bet, ja nu notiek brīnums un torņa vecākajam atmaigst sirds, tad mēs varam informēt, ka tieši šajā saulainajā vietā, kuras atmosfēru pilda elšpūšu pagātnes netiklības, Valentīndienu vientuļi pavadīs trešā kursa audzēkne Sofija Fēniksa. Viņas prātā, ieelpojot ar neķītru izdarību un, protams, mīlestības dvaku piesātinātos

spilvenus, iespējams, uzplauks naiva un pagalam aplama cerība, ka visā pasaulē ir kāds, kurš radīts tieši viņai un kurš pats to apzinās. Kāds, kurš ir pietiekami virišķīgs, lai kaut ko lietas labā darītu. Fēniksas jaunkundzes ideālajam puisim, kā pati raksturo, ir „noteikti jābūt stiprākam, lielākam un pieaugušākam” par viņu. Taujāta aprakstīt sapņu princi smalkāk, elšpūte mēģina izlocīties, apdāvinot mūs ar vispārīgām frāzēm, ka „pieklājība nenāktu par ļaunu”, tomēr norādot, ka šeit, Cūkkārpā, šādus lieliskus puisi pat varot sastapt. Visbeidzot gan rudmate salūza – pat nenācās pielietot veritaserumu! - un, jūsmīgam, milas aizmiņģotam skatienam parādoties acīs,

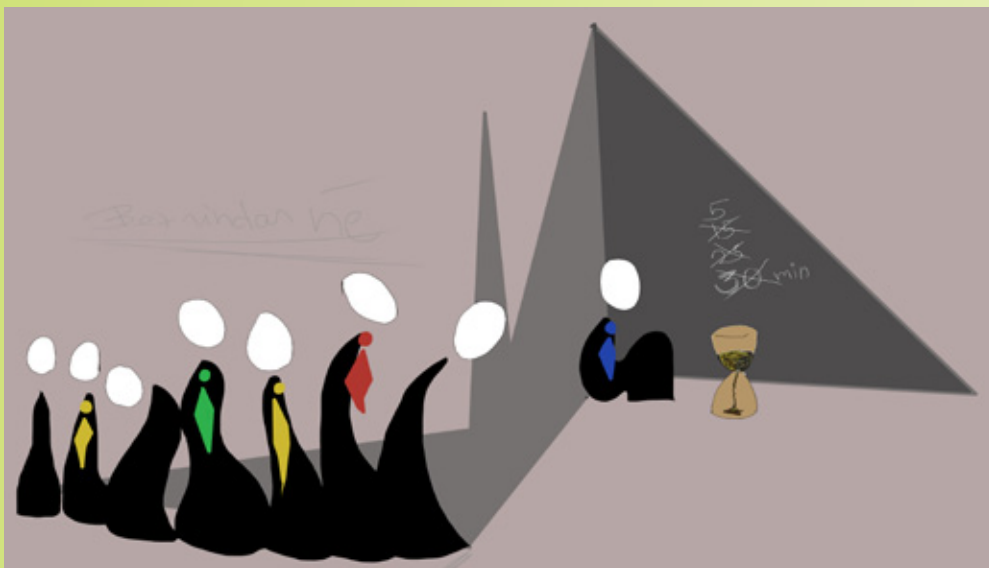
VISDRŪMĀKĀ GAITENĀ DRŪMĀKAIS NOSTŪRIS – aizņemts!

Un šāda lokācijas izvēle Skeiza Gviniplēna Flauersa gadījumā noteikti nebūs nejauša, jo viņš, gluži kā cerēdams iegūt pēcstundas no augsti godājamā Teda Rouza, būs ielīdis vistumšākajā kaktā, lai aizdzītu bēdas smēķējot. Cūkkārpā gan nav tādu vientiesīgu ierīču kā dūmu detektori, bet runā, ka uzraugu deguni ir trenēti speciāli šādiem, smēķējošu vientuļnieku arestēšanas gadījumiem. Varbūt tomēr Skeizs būs cēlsirdīgi nolēmis savas skumjas izdzīvot un kā traģiska eposa varonis iztēloties, kā neskaitāmi lugas vērotāji viņu apraud, bet tumša un pamesta noteikti būs šī kraukļanaga atrašanās vieta Valentīndienā. Kādam varbūt vajadzētu iepilināt viņa rīta kafijā kādus pārsimts mililitrus vislaimes mikstūras, lai gan tagad, šo izlasot, viņš, visticamāk, drīzāk ļaus savām iekšām izžūt nekā kādam izraut sevi no depresijas. Un tomēr, kā zina stāstīt BK uzticamie ziņotāji, kopš vienas

īpašas sarkanmates atgriešanās skolā, Flauerss, šķiet, kļuvis kaut mazliet dzīvīgāks un vairs tik ļoti nelīdzinoties pussprāgušam parka vīngliemezim. Tiesa, aprakstīt savu ideālo meiteni Skeizs nekaunīgi atteicās un, drūmi glūnēdams, aizsoļoja tālāk, taču tas bija redzams gaišmatainā jauneklā acīs, cik ļoti viņš alkst mīlestības. Viņš, iespējams, domā, ka savu ideālu jau ir atradis un kā maza

sāka runāt atklātu valodu. Viņas puisim ir jābūt „īstam āpsim un mazliet dīvainam”. Tādas tikai dažiem konkrētiem indivīdiem šādā kombinācijā raksturīgas prasmes kā lidošana, buršana un māka pārsteigt arī ir obligātas Fēniksas kārotā vīrieša arsenālā. Un, kaut gan runāts joprojām tika aplinkus, „Bubuļu Kambaris” ir nolēmis atklāt kārtis, tāpēc, dārgais Džerald Arfeus Nordstoun, saņem vienreiz sevi rokās un ar rozēm noklāj savas iemīļotās vientuļnieces ceļu līdz Āpšu migai, atslēgtai, protams! Uzskats, ka meitenes un puisi spēj būt tikai draugi, neeksistē pat bērnodārzā, kur, spēlējot dakteros, mazie iepazīst dzimumu atšķirības, tāpēc kavēties nav nepieciešams! Un vai ir kāda vēl elšpūtīgi klišejskāka diena, kad atzīties savās visiem zināmajās jūtās, par Valentīndienu?

meitene cer kādu dienu sagaidīt savu princesi baltā zirgā jājam pretī tikai un vienīgi viņam. Bet, redzot garīgo stāvokli, kādā Skeizs šobrīd atrodas, mēs nebaidāmie paziņot, ka arī tad, ja viņu samīļot nolemtu akromantulas mazulis vai pats tēviņš personīgi, Flauersa jaunskungs, visticamāk, izplūstu aizkustinājuma asarās. Bet Tu, lasītāj, lūdzu nerīkojies, nejauku nodomu vadīts, un nedodies piek-tziemnieku apkampt tikai tāpēc, lai redzētu viņu raudam. Ja mīlo – tad mīlestības dēļ! Ir daudz vienkāršāku variantu, kā izvilināt asaras.

Maršruts: VIENRADŽA MUGURĀ PĀRI VARAVĪKSNEI – rezervēts!

Reiz aiz deviņtorejām peļķēm un deviņtorejiem zāles puduriem atradās zeme, kurā valdīja miers un satiecība. Tā bija vieta, kur saule nekad nenorietēja un kur neeksistēja ļaunums. Un, kad lija lietus, tās nebija mākoņu asaras skumju ūdens lāšu formā. Tur mākoņi raudāja sārtas sirsniņas, un turp ik vakaru devās Helēna Silvera. Vai tad nu neesat manījuši, kā šī kraukļanadze pamet koptelpu nakts melnumā, lai kāptu vienradža mugurā, sasiestu kopā savas pelnrušķītes pēdiņas spīdīgās baletkurpītēs un pāri septiņkrāsu varavīksnei dotos uz šo Laimes zemi? Un tieši turp, uzvilksusi savu naivās dīvas kostīmu, šī jaunkundze plāno doties arī Valentīndienā. Tu jautā, lasītāj: kā gan tik jauka un pazemīga meitene nav atradusi sev otru pusīti? Viņa ir mēģinājusi pielabināties Skeizam, Denam, Benam un citiem, kuru vārdi brīnišķīgi rīmējas,

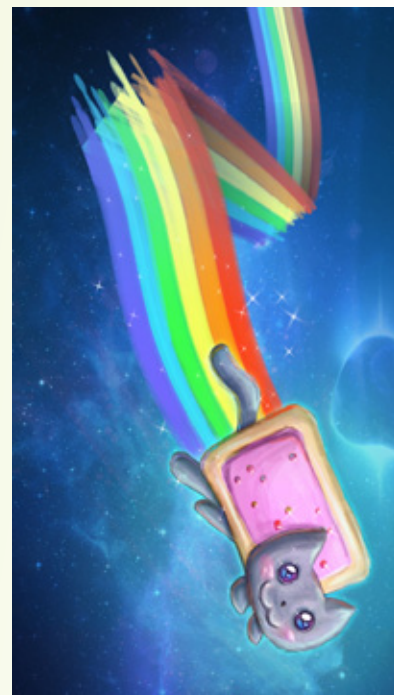
taču mūsu mīlās Cūkkārpas puīši nav absolūti bezsirži, un pat mistera Flauersa vārds nav iekļaujams tādā kategorijā. Neviena skarbās dzīves realitātes sen pamodināts jauneklis gluži vienkārši nevēlas atņemt Helēnai tās saulaino naivuma pasauli! Visticamāk, reiz pienāks gads, kad Ziemassvētkos sarkanās zeķēs tērps vientiesis ar pielīmētu bārdu nelauzīs kaklu, rāpdamies lejup pa Silveras skursteni, un tad arī uzziedēs istā Helēna. Un, cūkkārpīti, saturies! Ja šis notiks, pirms viņa vēl būs absolvējusi, arī Tu nonāksi riska grupā, kuru Helēna izmantos, mēģinot atgūt nokavēto un panākt vienaudžus gan nelāgu ieradumu ziņā, gan mazliet intīmākās jomās. Tiesa, šobrīd jaunās Silveras dzīvē svarīgāk ir pielabināties dažiem profesoriem, kurus vēl nav pārliecinājušas viņas eņģeļa actiņas, izvairīties no mūsu portieriem un būt labai, kārtīgai

VIENUĻNIEKU TORNIS – aizņemts bez iepriekšējas rezervācijas.

Tornis, kurā spert savu kāju nebaidās tikai īsteni vientuļi ļautiņi, šajā Valentīndienā, mēs paredzam, piesaistīs nevienu citu kā Džeromu Ridliju. Turp konkrētais Kraukļanaga ceturtnieks dosies savas ideālās sievietes meklējumos, jo arī šķietami prātīgi cūkkārpīši dažkārt mēdz kļūt akli nesasniedzamas mīlas iespaidā. Ridliju jaunieša meklētā daiļava ir patstāvīga un gudra – acīmredzot ir svarīgi, lai dāma pati ar saviem spēkiem spētu atrast mūsu paredzēto lokāciju, un klausīties atklājumos, ka āpšiem nav spārnu, arī puisis nevēlas. Un, ja nu tomēr jaunkundzei pašai nav nekas Ridlija attīstības

līmenim cienīgs sakāms, tad ir nepieciešams, lai stundām ilgi mīlētu klausīties puisieša ārkārtīgi interesantajās (lasīt: kraukļanadziski pārgudrajās un garlaicīgajās) runās par aslapu miegainīšu maģijas izpausmēm un triētārpu glumajām riklītēm. Reizēs, kad mūsu vientuļnieks norādīs uz savas sirdsdāmas līdzību dūņpirkstei, tā arīdzan nedrīkst apvainoties, jo, kā teic Džeroms, viņa ideālā nepārprot jokus. Tātad no salīdzinājuma ar šo pašu dūņpirksti jāuztver tikai pozitīvais, ignorējot faktu par pārdabiski garajiem pirkstiem un uzbudinoši zaļajiem zobiem. Iztaujājot Džeromu,

meitenei. Un visbeidzot – runājot pavisam nopietni – piektziemniece šo mīlētāju dienu, kā vēsta meduskūkas drupaču izkārtojums šķīvī, pavadīs kādā no Cūkkārpas torņiem, gaidot princi, kurš nāks viņu glābt. Tāpēc, ja Tu, lasītāj, gluži nejauši tajā dienā izjūti heroisma pieplūdumu asinīs, dodies mūsu princesi glābt. Tikai neaizmirsti paķert līdzī kādu vienradzi!

atklājās, ka viņš ir viens no tiem tipiskajiem puīšiem, kurš vairāk par iekšējo pasauli novērtē ārējo izskatu – nepieciešami ir skaisti, brūni mati un, puīša vārdiem, prasme „lūkoties tālumā” - brilles nav pieņemamas. Bet, ja nu Tu, lasītāj, neskatoties uz daudzajām prasībām, joprojām vēlies ik vakaru ieritināties šī jaunskunga azotē, Tu nāc par vēlu. Bosbatonā, kā stāsta Ridlija paziņas, šis esot iemīlējis meiteni vārdā Keita. Par viņu attiecībām gan „Bubuļu Kamarim” informācijas nav, taču, kā visiem zināms, attālums ir milzīgs šķērslis par kaislīgai mīlai, un, iespējams, jaunava jau sev atradusi citu Džeromu. Tiesa, tas netraucēs ceturtniekam Mīlestības dienā doties saukt pēc savas klāt neesošās mūža mīlas un iztēloties, ka atbalsis Vientuļnieku tornī ir atbildes no Dieva.. vai no Keitas. Skumji nudien.

Pie spoguļa TUALETĒS vietas nebūs!

Nebrīnies, kad kāda blonda galviņa nozudīs aiz tualetes durvīm un pat pēc vairākām stundām, kuras būsī pavadījis vērotāja posteni, neiznāks ārā. Slīdenis Dominiks de Leseps, visticamāk, nespēs atrast labāku veidu, kā pavadīt Valentīndienu, ja ne, vērojot sevi spogulī un apdomājot, vai matu krāsa nav vainojama viņa vientulībā. Un, uzklājot ierasto gaiši rozā lūpukrāsu – kā gan citādi tās var būt tik rozā? -, viņš nodosies sevis žēlošanai un depresīvai gaišākas nākotnes nicināšanai. Tiesa, to, kurās tualetēs šo cūkkārpieti meklēt, pareģot nespējam pat ar ķeltu rūnu komplektu – jā,

izvēlētais spogulis, iespējams, atradīsies meiteņu tualetēs. Zemapziņā mūsu visu dārgais, bālais Dominiks jau nebūt nav tik nevainīgs. Kopš viņa draudzene un partnere Ziemassvētku ballē Čārlija Ričardsa atstāja Cūkkārpū, puisis arvien vairāk manīts kopā ar savu bijušo Lulū Vinglesu, un, kā zina stāstīt uzticamas personas, aiz Slīdeņu koptelpas durvīm viņam ir īpaši tuvas attiecības ar Morganu de Andresu. Bet kura tad patiesībā sēž blondīņa sirsniņā? Viņu, kā zināms, vienmēr ir fascinējušas Kraukļanaga prefektes mainīgās matu krāsas, un ar Morganu abus vieno prievārdiņš „de” dzimtas vārdā. Ideālas sievi-

etes, kā var spriest pēc apmulsuma un izbīļa mūsu veiktās aptaujas laikā, viņam nav, jo neko vairāk par tradicionālo „neatlaidīga, spējīga par sevi pastāvēt” un murgojumu par abpusēju papildināšanos Dominiks pavēstīt nespēja. Viņam, šķiet, tipiskā slīdeņu uzpūtībā ideāls ir tikai viņš pats, tāpēc došanās uz meiteņu tualetēm Mīlētāju dienā ir pārsteidzoši loģiska rīcība no de Lesepsa puses. Tur viņš varēs piedāvāt savu kvēlo mīlestību jebkurai jaunkundzei, kas, ieraudzījusi mūsu varoņa gaišrozā lūpiņas, par dabisko vajadzību kārtošanu aizmirsīs. Diemžēl, zinot puīša acīmredzami neizlēmīgo raksturu un neveiksmīgo attiecību lāstu, šis būs gadījums, kad visu gaidītās „viņi dzīvoja ilgi un laimīgi” frāzes vietā nāksies aprobežoties ar „viņi dzīvoja..”.

Ar nožēlu mums Tev, lasītāj, jāpaziņo, ka situācija Cūkkārpā ir vēl ļaunāka, un šeit valdošās mīlestības koeficients ir zemāks nekā Burvestības ministrijas tiesas sēdē, kad apsūdzētajam piespriež pusmūžu Azkabanā. Augstāk minētie, lai kā negribētos to atzīt, nebūt nav vienīgās vientuļās sirdis mūsu skolā. Adrians Tors ir pārāk nešpetni attapīgs, lai kāda meitene uzdrošinātos tam tuvoties, taču Tifānija Makkenzija ar savu slimīgo tieksmi citiem ieriebt atbaida jebkuru precinieku. Tajā pašā laikā tādi jaukuma un pūkainības iemiejumi kā Trents Viljamss un Jūnija Arliana vadīs četrpadsmito februāri vienatnē, ja vien abi līdz tam laikam beidzot nesaies kopā. Bet, raugoties uz kopējo situāciju, jājaūtā - vai tad iemīlēties ir tik grūti? „Bubuļu Kambaris” iesaka atvērt savu sirdi sāpēm, kuras neliedzami sagādās mīlestība! Trešdaļā gadījumu šīs sāpes tomēr izrādās tā vērtas.

DAUDZ PAR NEKO, JEB ĪSS IESKATS VALENTĪNDIENAS AKTUALITĀTĒS

Malacis un Malacis

Piedāvājam vairāksēriju (vienpadsmit) drāmu, iekļaujot vairāku tēlu skatupunktus no dažādām pusēm. Īsi un kodolīgi par to, ko tev vajadzētu zināt par Cūkkārpas aktualitātēm. Kas sagājis kopā un kas izšķīries, kas nekad nebūs kopā un kas kauc pēc psihologa pakalpojumiem. Tas viss un vēl vairāk - šajā BK speciālizlaidumā!

PIRMĀ SĒRIJA: KAL DZELZI, KAMĒR KARSTA

Visiem patīk redzēt, kā pāriši, kas lemti viens otram jau nez cik gadus (šajā gadījumā: trīs) beidzot saiet kopā, īpaši, ja tas notiek tik zīmīgā datumā kā Valentīndiena. Hahahahaha, nemaz neceriet. Sofijas Fēniksas un Džeralda Nordstouna gadījumā tā nenotiks, jo viņi pieļāva ļoti liktenīgu kļūdu. Viņi gaidīja pārāk ilgi. Piekritīsiet, ka šis āpsu trešziemnieku pāritis ir neizmērojami mīlīgs, ne tā? Viņi gan jau gadiem ilgi nolieguši, ka ir kas vairāk par draugiem, un nu noliegums ir panācis realitāti, un izcēlies strīds. Kā vislabāk izlabot šādas situācijas? Padarot tās sliktākas. Baumo, ka strīda vaininieks, ne klātienē, protams, bijis Zaks Vingless, kam izveidojies visai jauks kontakts ar Sofiju. Džeralda greizsirdība ilgi nebija jāgaida. Tagad āpsis esot atradis veidu, kā Sofijai atspēlēties, un bieži manīts Lidijas Maglēras klātbūtnē. Interesanti, vai krietni vecākā grīfidore to maz apzinās? Jebšu viņa no Džeralda saņem samaksu, lai pietēlotu lieko riteni šajā drāmā? Turiet ausis vaļā un, iespējams, uzzināsiet.

OTRĀ SĒRIJA: BOSBATONA TEVI PADARĪŠOT PAR MĪKSTO

Visi apgalvo, ka Bosbatona ir skuķu skola, vai ne? Tamborēšana un puķīšu kopšana. Bet, vai tas ir slikti? Džeroms Ridlijs varētu nepiekrīst, jo, pat ja tagad tautās tiek saukts par geju, viņam noteikti nav problēmu ar meitenēm. Meiteņu labākie draugi taču ir geji, ne tā? Tā nu kraukļanags atklājis savu iekšējo geju un ap sevi sapulcinājis tādas meitenes kā Sofiju Fēniksu, Aludru de Mairānu, Keitu Mortjē, Klāru Vestu un citas. Jo neesot neviena labāka, pie kā doties un salāpīt savu sirsniņu. Jo vīrieši ir cūkas un tikai retais var saprast meiteņu bēdas.

Ja tas tā turpināsies, Cūkkārpu varētu piemeklēt čaļu deficīts, jo visi dosies skoloties uz to francūžu skolu, lai pēc gada atgrieztos ar baģetēm un tamboradatām azotē. Lūk, tie būs īsteni ziedu laiki Cūkkārpas mīlestības vēsturē.

TREŠĀ SĒRIJA: DIVI VĪRI LAIVĀ UN SIMTS IEMESLI, KĀPĒC NEDRĪKST ŅEMT LĪDZI SIEVIETI

Valentīndiena ir laiks, kad vajadzētu ne tikai novērtēt romantisko jūtu plaukumu, bet arī dzīvē apbrīnot īstu un neviltotu brāliskumu, jeb bromanci. Šādas attiecības gan ir ļoti trauslas, kā tas pierādījies Reinharda Junkera un Keira Makkija gadījumā. Viņi ir izcili kopā, viņiem nevajag nevienu citu, lai aizvadītu savas dzīves tā, kā pienākas un tīk, bet tas nav iespējams, ja pa vidu iestājas sieviete, šajā gadījumā Lidija Maglēra. Tā pati, kas sestdienās piestrādājot par Džeralda Nordstouna palīdzi greizsirdības radišanā, jo, ak, greizsirdība noteikti ir viņas otrais vārds.

Jau gadiem ilgi grīfidore pinas ap abiem slīdeņiem, cenšoties kļūt par daļu no viņu neatkarītajam duo, bet duo nevar sastāvēt no trijiem, tas ir pret visiem matemātikas likumiem. Turklāt, ja abi slīdeņi nenoliedz, ka izjūt simpātijas pret šo būtni, tad tas nozīmē pašu draudzības beigas un dueļa sākumu. Jel, Lidij, liec viņus mierā! Vai neredzi, cik viņi ir laimīgi?

CETURTĀ SĒRIJA: NAIVUMS IR ĀRSTĒJAMS

Visi taču atcerās Skeizu Flauersu, ne tā? Un jā, Malači jau dzird, kā visas skaistā dzimuma pārstāves, dažas it īpaši, nonākot pie šī raksta, saraujās bailēs vai pat izplūst asarās pagātnes traumatisko notikumu dēļ. Mieru, tikai mieru, jo Malači vēlas paskaidrot, kādu tieši labumu šis kraukļanags ir atnesis pasaulei.

Redz, kas vainas daudzām Cūkkārpas meitenēm. Ierodoties šajā skolā, viņas ir naivas un nevainīgas, nedz gatavas skolas skarbajai videi, par lielo pasauli tur laukā nemaz nerunājot. Labākais līdzeklis, kā šo kaiti izskaust, ir trauma. Un Skeizs ir speciālists traumu piesiešanā. Adelīna Martinesa nenoliegs, ka pēc savas pieredzes ar šo čali, noteikti kļuvusi uzņēmīgāka un ņīprāka. To pašu Skeizs centās izdarīt Helēnas Silveras labā. Pagaidām piektā kursa kraukļanadzē vēl tic vienradžiem un varavīksnēm, bet nebēdāji, tas tikai ar laiku. Savu artavu Skeizs ielicis arī Keitijas Mortjē dzīvē. Tas gan notika ļoti neuzkrītoši ziemas brīvlaikā, kad Skeizs, palicis bez pajumtes, apmetās tieši pie viņas. Oriģinālais iemesls bija Beilijas Mortjē uzaicinājums, bet beigās lielāko ieguvumu saņēma tieši viņas māsa. Baumo, ka Skeiza nākošie mērķi ir Viktorija Nevefera, Tamāra Poļakova un Lulū Vinglesa. Abas pirmās meitenes ir naivas iz dabas, trešajai ir laiks ieborēt, ka, ja puisis tevi atšuj, nav vērts censties vēlreiz.

Un jūs domājat, ka Skeizs ir nelietis? Kādu dienu viņš saņems Nobela miera prēmiju, tikai pagaidiet.

PIEKTĀ SĒRIJA: THE POWERPUFF GIRLS

Cūkkārpas gaitēnos ir audzis kabatu aptirīšanas procents. Jau kādu laiku vainīgais nav noķerts, arī pasniedzēji ir bezspēcīgi, tāpēc kāda skolas meiteņu grupa uzņēmās iniciatīvu, lai pamatotu savu vēlmi vilkt īsus un košus svārkus, apmetņus un dotos glābt dienu. Tā ir Keitijas Mortjē un Klāras Vestas atbilde uz Skeiza lielo palīdzību vairs nebūt naivām, bet gan cīnīties par taisnību. Helēna Silvera šajā trijniekā tika paņemta tikai tādēļ, ka atrodas Skeiza programmā un trijnieks izskatās iespaidīgāks nekā divnieks (protams, ne Keira un Junkera gadījumā).

Visi Cūkkārpas garnadži, uzmanieties, jo jums nāksies nogaršot meiteņu taisnības dūri savā sejā! Lai dzīvo taisnība un vardarbība!

SESTĀ SĒRIJA: BĀRDU KLUBIŅŠ

Ne tikai meitenes veido savus trio un klubiņus. Šādu klubiņu izveidojuši arī Edijs Jurge, Adrians Tors, Martins Trusis, Sekis Sits un Geirolfs Kilgo. Kamēr Džeroms Ridlijs nekaunās publikai klāstīt, ka ir gejs, pat ja tāds nemaz nav, jo viņu Salemā gaita mīlā Keita, bet Cūkkārpā vesela strīpa ar meitenēm, tikmēr šie puīši gan kaunās no tā, ka dažkārt dod priekšroku ne tikai svārkiem, bet arī biksēm. Bailēs, ka netiks saprasti, viņi ir izveidojuši bārdū klubiņu. Bārdas, tas ir termins, ko lieto geji un lezbietes, lai izliktos, ka viņu orientācija ir normāla. Lai šis projekts izdotos, protams, vajag arī pašas meitenes. Kā brīvprātīgās bārdas, ir pieteikušās Marija Eppla, Agnese Pulkstentiņa, Nele Māstere un Tifānija Makkenzija. Baumo, ka klubiņu drīz gaida pieaugums.

Šo klubiņu finansiāli atbalsta Pulkstentiņas vadītā SKAPĪ organizācija, jo arī „skapis” ir bieži lietots termins seksualitātes slēpšanai. Kā arī pašai elšpūtei ir jāpieliek visi spēki, lai liktu pasaulei noticēt, ka viņa nav iemīlējusies konkrētā kulinārā izstrādājumā. Jo šo faktu daži vienkārši nespētu aptvert, bet noteikti spētu iztēloties. Tas nebūtu patīkams skats.

SEPTĪTĀ SĒRIJA: HARĒMS, HARĒMS, HARĒM RĀMA...

Klubiņi un apvienības. Izrādās, ka slīdeņi ir ļoti naksi, lai parakstītos uz savu piederību tajos, jo Reo Vendīcijs pie sevis ir gatavs savākt visus lietojamus slīdeņus, ko vien var. Nenoliedzami šarmantais un pēc kontroles alkstošais prefekts ir izveidojis pats savu sidrabzaļo harēmu, tur pulcējot kā ar bārdām maskētos, tā arī nevainīgos pirmziemniekus.

Tikai retais iedrošinājies SKK kapteinim atteikt, jo baumo, ka pēc tam nolemtajiem nācies pildīt pie Reo pēcstundas, apkopjot un atjaunojot Vendīcija iespaidīgo izbāzeņu kolekciju, kuru viņš ir izstādījis Slīdeņu koptelpas spoguļu zālē visu apskatei.

ASTOTĀ SĒRIJA: BONIJA, KLAIDS UN TAS TREŠAIS

Vai dzirdēji baumas, kas klejo pa klusajiem skolas stūriem? Kā kāds ļauns spēks cenšas ieperināties mūsu vidū un izsūkt mūsu DVĒSELES!!¹¹ Ai, es jokoju, tā ir tikai Kraukļanagu Mafija, kuras mērķi nav izdibināmi, jo visi, kas iedrošinātos šo apvienību nodot, ir nomesti no Ziemeļu torņa. Bet ne par to mēs vēlamies rakstīt. Daudz aktuālāks ir tas, ka šajā kraukļanagu mafijā gribēja pieteikties kāds, kas nav kraukļanags. Šis ir stāsts, kā tas beidzās.

Reiz sensenos laikos (šogad) bija divi nami, kas nevarēja sadzīvot mierā. Vieni bija kraukļanagi, otri – grifidori. Trents (Romeo) iemīlējās Aronijā (Džuljeta), bet viņiem nebija lemts būt kopā, jo grifidorus kraukļanagu mafijā iekšā nelaida. Par to īpaši uzstājīgs bija Andrē Foss, kas pats izjuta siltas jūtas pret Aroniju. Labi, te ar bēdīgi slavenu Šekspīru nav nekāda sakara, tik tas, ka beigas izrādījās traģiskas, pat ja neviens nedomā. Aronija sanaidojās ar Andrē un pameta mafiju, Andrē devās meklēt mierinājumu pie Tamāras, bet Trents, sapratis, ka visi kraukļanagi ir nelieši, devās kratīt savas bēdas tuvējam Vientuļnieku torņa spokam. Baumo, ka mirušo un nemirušo starpā mīlestība ir tikpat nolemta, kā starp grifidoriem un kraukļanagiem. Keitija un Bens bija tikai viens no piemēriem šai situācijai.

DEVĪTĀ SĒRIJA: DO YOU BELIEVE IN A LIFE AFTER LOVE?

„Mīlestība” ir pats briesmīgākais vārds, ko jebkad lietot Cūkkārpā, jo tas vienmēr, VIENMĒR slikti atspēlējās. Eleonora Ridlija nebija izņēmums, kad nesen saņēma kurvīti no sava ilgi mīlošā Roja Rošē, kas kā cienīgā pasakā atmodās no maģiska miega (komas), lai kristu sava prinča rokās. Nelaime tā, ka nepareizā prinča. Un tā elšpūte, kurai puīši atteikuši tik ārkārtīgi reti, nu ir viena. Kā viņa ar to tiek galā?

Izrādās, sēru periods ir samērā īss, jo palīgā steidza dakteris ... nē, ne Skeizs. Doktoram Skeizam ir konkurents, doktors Dēmo. Iespējams gala rezultāts ir tikai sliktāks, bet to rādīs laiks. Pagaidām Malača un Malača ausis nācis tas, ka Ridlija nolēmusi, ja jau ar puīšiem iet tik štruntīgi, tad kāpēc neiemēģināt roku meitenēs. Kas gan varētu aiziet greizi? Evita Dēmo acīmredzot nodomājusi to pašu, kad ieslēgusies ar elšpūti pamestajā klasē visas nakts garumā. Visticamāk, abas drīz pievienosies bārdu klubuīnam, ja nu sakaunēsies par savām aktivitātēm.

Desmitā sērija: A total eclipse of a heart

Šis nav mīlas balāžu festivāls, nebēdājiet. Realitāte ir sliktāka, kad viena kraukļanagu čiepa jau gadu netiek pāri kādam konkrētam slidenim. Nē, nē, Dominiks de Leseps joprojām pavadīs Valentīndienu tualetēs viens, jo paliks uzticīgs Čārlijai Ričardsai, kas šo uzmetusi, bet būs krietni jāuzmanās, lai pakaļ nedzītos vientuļā un izmisusī Lulū Vinglesa. Vai nu lai pati izvairītos no Skeiza uzmanības, vai arī tādeļ, ka visi citi čaļi, kuriem centusies iepatīties (piemēram Ričs Ričmonds) tikuši nokaitināti un kraukļanadzi vairs necieš ne acu galā. Tāpēc paliek tikai lupatas un centieni salauzt šo Domlupatu apņēmību nesekot pēdās JEB-KURA cita skolēna paraugam, krāpjot savus sirdsākšus, īpaši, ja tie ir notinušies uz citu skolu.

Cik veiksmīgi šie kraukļanagu prefektes plāni izdodas? Spriežot pēc abu veiksmīgās pasēdēšanas Vajadzību istabā, laukā iznākot visai saburzītiem un netīriem, tad vai nu abiem kopā bija lielisks vakars, vai arī gluži pretēji. Sekojiet jaunumiem, lai noskaidrotu, vai abi tomēr saies kopā un Čārlijai nāksies vien palikt savā Holandē.

Vienpadsmitā sērija: Uzraugu nokaitināt nedrīkst

Kas noticis starp uzraugu Vaskēzu un Bendžaminu Vaitu? Nekas labs, tur šaubu nav. Jau kopš Turnīra beigām, viens otram met apkārt milzīgu līkumu un pārmij tik iznīcinošus skatienus, ka tik saturieties. Elšpūši jau ir sākuši mētāt teorijas par to, kas varētu būt pie vainas:

Pirmais variants: Abi centās pārgulēt. Vienam no viņiem nepatika gala rezultāts, tāpēc izvērtās strīds.

Otrais variants: Uzraugs pieķēra Benu ar kādu kopā. Tur, protams, nevar sanākt nekas labs.

Trešais variants: Bens pieķēra kādu ar uzraugu! Ar šantāžu vis nepietiktu, lai kraukļanagu apklusinātu.

Ceturtais variants: Abiem pareģošanas pasniedzēja Džeze īsi pirms savas aiziešanas teica, ka ir lemts būt kopā, bet abi to noliedz, tāpēc tagad ir sapūtušies un pikti.

Sestais variants: Ko tādu pareģoja pats Bens, un vīzijas sagādātais vizuālais materiāls bija PĀRĀK traumējošs, bet uzraugs par to tomēr uzzināja.

Septītais variants: Tiek izjūsts nopietns piektā varianta iztrūkums.

Devītais variants: Tu pārliecinājies, ka piektā varianta nav, ne tā? (un astotais arī!)

Desmitais variants: Vienkārši atzīsim, ka starp kraukļanagu un uzraugu ir neatrisināta seksuālā spriedze. Visi citi varianti ir muļķīgi.

BRŪVĒJAM MĪLESTĪBU!

CūkMārpla

Pavadīt Valentīndienu vientuļnieka statusā ir tāpat kā priecāties par savas komandas uzvaru kalambolā, ja visa sezona ir aizvadīta uz nožēlojamā rezervistu soliņa. Tas ir tik pat ļauni kā uzzināt, ka Makeivonu ir sagūstījuši kentauri, pēc tam, kad visas brīvdienas esi pavadījis, rakstot eseju maģijas vēsturē. Un tas ir skumji ne jau mūsu dārgā profesora dēļ. Vientuļu mīlētāju dienu varētu pielīdzināt arī šokolādes konfektei ar troļļu siekalu pildījumu vai Kristianam Alanam Rosam ar noskūtu galvas rotu. Ak, vai Tu, lasītāj, spēj iztēloties, cik tas būtu drausmīgi? Un, kamēr vēl šī aina nav izdzisusi no Tavas iztēles, rīkojies! No profesionāļiem uzzini, kā pieburt sev mīlestību, lai četrpadsmitajā februārī – kaut vai vienu dienu gadā – savas slienu končas varētu ēst ar kādu kopā. Romantiski nudian!

„Bubuļu Kambaris” Tev piedāvā vairāku skolas profesionāļu ieteikumus mīlestības mikstūru radīšanā.

---

brūvējam mīlestību ar ...TEDU ROUZU!

Zinot, ka mūsu skolas uzrauga, visu mazo slidenīšu mīļuma un bieda vienā personā – šarmantā Teda Rouza interešu lokā bez visiem labi zināmas astronomes ir iekļaujamas ar mazas pudelītes ar visvisādiem toksiskiem šķīdumiem, „Bubuļu Kambaris” uzmeklēja tieši viņu. Cerot, ka uzskats: Rouzs brūvē tikai indes, ko iekarot mazgadīgiem noteikumu pārkāpējiem – ir aplams, vērsāties pie viņa ar lūgumu sajaukt februāra mikstūru topa absolūto favorīti jeb mīlas mikstūru. Ģērbies džinsos, šņorzābakos un, kā runā, Veritaserumā mērcētajā kreklā, kas nemelojot cildina sava valkātāja visuresamību, Teds iesākumā sniedza mums kategorisku atteikumu, sakot, ka šādas mikstūras parasti nebrūvē, jo tāda mīlestība, Rouza vārdiem, „nav īsta”. Tiesa, Teds prata atrast arī pozitīvu pielietojumu viltus mīlestībai – tā esot

jābrūvē un jādzer divatā, tad, kā, smejojot un, visticamāk, kavējoties nostalgiskās atmiņās, komentēja uzraugs, „neaizmirstami mirkli līdz nākošajam rītam garantēti”. Kas zina? Varbūt tieši tā viņš ieskatījās savā sievā?

Pēc mūsu lūgšanās Teds visā savā godībā piekrita nodemonstrēt ar mīlu piesūcināta amuleta pagatavošanu. Galu galā amulets ir daudz ģeniālāks ierocis, atbrīvojot mūs no liekas ūdens un sāļu zaudēšanas sviedru veidā, kuri pamestu mūsu ķermenīšus, kamēr mēs sakniebtām lūpām mēģinātu pilināt mikstūru izredzētā bļodiņā. Un pats Rouzs to jau esot bijis sapratis skolas gados, kad mēģinājis iekarot un iekārdināt savu Seno Rūnu profesori, un, iecerētajam realizējoties, kļuvis par izcilnieku minētajā priekšmetā. Un, kā mūs vedina domāt stāstītāja dziļdomīgi

divdomīgais smaidiņš, - ne tikai šajā mācību priekšmetā.

Par personīgi pārbaudītās mikstūras paraugdemonstrējuma lokāciju slideņu vecākais izvēlējās Prefektu vannasistabu, jo, kā izrādījās, šim padomā bija arī nomazgāties, un tas bija bruņojies ar visiem amuleta pagatavošanai nepieciešamajiem ingredientiem. Vispirms lēzenā ūdens traukā Teds iebēra sarkanas rožu ziedlapiņas un ielika tajā peldēties oranžu sveci. Pievērs uzmanību ikvienai detaļai, lasītāj, lai gan uzraugs, atzīstot, ka mikstūra ir pa spēkam visu vecumu cūkkārpiešiem, naivī cer, ka mēs neizmantosim to, lai iepatiktos profesoriem. Ak, dārgo Ted, no Tavām kļūdām jau neviens nemācās, bet, ja vēlies, taisīsim amuletu, lai iepatiktos Tev! Vai ne?

Turpinot gatavot, Rouzs virs trauka nolika metāla plāksni, uz tās uzbēra kanēli, bet sveci aizdedzināja. Kad

telpa sāka smaržot pēc kanēļa un jau pēc mīlestības visiem tiem, kas mīl kanēli, Teds paņēma ķēdītē iekarinātu gliemežvāku un divpadsmit reizes to šūpoja virs kūpošā, smaržojošā viruma. Kas ir pats svarīgākais – katru reizi, šūpojot karekli, ir jāiedomājas iecerētā vārds, tādējādi, ātri mainot savu smadzeņu šūnu mērķa objektus, var arī radīt universālu ieroci, padarot sevi iekārojamu divpadsmit dažādu personu acīs. Tiesa, pat pēc tincināšanas, Teds Rouzs neatzinās, kā vārdu iztēlojās viņš, sakot, ka savādāk no amuleta „nekas nesanāks”, taču mēs sliecamies domāt, ka uzraugam prātā bija varenas netiklības.

Pēc tam mūsu nekītrais meistars sveci nopūta, rožlapiņu ūdeni ielēja vannā un, tici vai nē, atklāja „Bubuļu kambarim” savas jaunākajām modes tendencēm atbilstošās salātzaļās peldbikses. Tās gan acīmredzot nebija darinātas pēc pasūtījuma, un mūsu modes kritiķiem, visticamāk, būtu kas iebilstams, taču, pat ja bikšes nerotāja uzraksts „Teds ir visur”, mēs zinām sacīt, ka arī tur Teds bija. Ar gliemežvāka kaklarotu kaklā un zaļām peldbiksēm

mugurā Teds precīzi divpadsmit minūtes pavadīja vannā. Un, lai cik amizanti tas nešķistu, ar to arī superiedarbīgā amuleta gatavošanas process bija galā. Tas, ja ticam pusplikā Rouza sacītajam, darbosies, kamēr tiks nēsāts līdzī, un iedarbība beigsies, kad amulets tiks saplēsts. Rezultāts gan, par nožēlu mūsu kaismīgākajiem un izsalkušākajiem lasītājiem, būs vien pievilcība, taču ne kaisle, bet potenciālu apdraudējumu radošu blakusparādību šai uzpariktei nav.

Teds savas dzīves gados ir sastapies arī ar citām mīlas mikstūrām, un kā trakāko piemēru viņš minēja dziru ar spārnotu nosaukumu „Elle virs galvas”. Tās iedarbībā lietotājs uz laiku pārmaina savu dzimumu un izjūt nepārvaramu kaisli pret tuvāko pretējā dzimuma pārstāvi, respektīvi – tāda paša dzimuma cilvēku, kādā ir dzērāja normālforma, ja vien otrs arī nav ielējis sev barības vadā elli. Teds brīdina, ka šī mikstūra, neapdomīgi lietota, var izjaukt draudzību, lai gan pats to reiz iedzēris kopā ar kādu vārdā nenosauktu draudzeni, un viņam šāda pieredze iemācīja „visai padaudz”. Pēc uzrauga smīna spriežot, šādu

atmiņu iedarbībā no šķīsto dārza rūķu pretīgajām sejiņām izsprāgtu viņu pietūkušās ačteles.

Lai arī paša pieredze šajā jomā ir bijusi visnotaļ krāšņa, Teda viedoklis mīlestības dziru sakarā saglabājas visnotaļ skeptisks. Viņš nespēj iedomāties uz burvju eliksīru balstītas attiecības, piebilstot, ka kādam iebarot mīlas mikstūru vai dzert to pašam ir kaitīgi veselībai. Ar skumjām mēs noraugāmies mūsu uzticamajā uzraugā, apzinoties, ka viņš nenoujaus, kā Megana kaitē viņa veselībai. Un saskatīt patiesību Rouzam nepalīdz pat zināšanas, ka cilvēka sajūtas, esot īstas mīlestības vai mikstūras varā, neatšķiras.

Bet, tuvojoties Valentīndienai, pat Teds Rouzs kļūst sentimentāls, atceroties to kā dienu, kad „pats džentlmenīgākais džentlmenis nebaidījās kļūt smieklīgs, nosūtot kartiņu savai mīlotajai, un pati tiklāk audzinātā jaunava nekautrējās darīt to pašu”. Teds neatzīst jūsu bučošanos, kā viņš teic, „pa labi, pa kreisi”, tāpēc cienīsim uzraugu, brūvēsim mikstūras un Valentīndienā sūtīsim viens otram erotiskas kartiņas!

brūvējam mīlestību ar ...HRUMŅUMU ŅAMŅAMU!

Kurš īstens, sevi cienošs cūkkārprietis gan nezina šo atjautīgo, izpalīdzīgo, ar ļaunu masterplānu kalšanas prasmi apveltīto radību ar lielajām ausīm un skanīgo vārdu – Hrumņumu Ņamņamu? Noslēpumā netiek turēts arī fakts, ka elfi, sūri un grūti strādājot virtuvē, lai apmierinātu mūsu prasīgos puncīšus, ir apguvuši ne tikai pavārmākslu, bet arī mikstūru brūvēšanas zinātni. Tā, visticamāk, ir kāda garšu uzlabojoša vai prātu apdullinoša mikstūra, kas pat brokastīs pasniegto ķirbju sulu vairumā gadījumu padara norījamu, lai gan, neiztiekot bez neglītiem kaimiņa mantijas apspļaudīšanas incidentiem, varam uzskatīt, ka dažreiz mūsu pavāri ar burvju dzirām mazliet pārdozē. Hrumiju „Bubuļu Kambaris” sastapa tērptu patriotiskā kreklā ar Cūkkārpas ģerboni, modīgos šortos, kurus elfs, kā izskatījās, bija aizguvis no kāda traka havajiešu hipija, spriežot gan pēc raksta, gan pēc izmēra, un vecās kedās, kuru drausmīgais paskats mudina mūs uzsākt apavu dāvināšanas akciju. Tiesa, šis elfs, šķiet, mīlestību būtu spējīgs brūvēt pat kails, un, priekā starodams, uzreiz devās uz pamesto klasi, kuru, kā pats atzina, šim nolūkam bija ieteikuši kolēģi. Taujātam par mīlas mikstūrām no ētikas aspekta, Ņamņamam konkrēta viedokļa nav, un, lai gan šādu dziru brūvēšanu viņš neno-soda un izvairīgi dēvē par „burvju sabiedrības klasiku”, tomēr pie-bilst, ka „ja sanāk kādu noindēt, tad gan nav pārāk.. jauki”.

Hrumņums bija apņēmis mums nodemonstrēt mīlas mikstūras pagatavošanu, kuru, kā izrādījās, viņam bija pasūtījis kāds anonīms wannabe mīlnieks, kurš pats bija sarūpējis visnozīmīgākosastāvdaļu - sava mērķa objekta matu. Par dezoksiribonukleīnskābes pa-rauga patieso īpašnieku mūsu

meistars gan neņēmās spri-est, sakot, ka „sūdīgi viņam [pasūtītājam]”, ja mats izrādīsies no, teiksim, kādas Durmštrangas Sokola ķermeņa daļas, kas rak-sturojama par mataināku nekā viņa skūtā galva. No savas puses Ņamņams bija pienācīgi sagatavo-jies, sarūpējot septiņas krokodila acis, trīs tritona olas, puslitru vis-tas asiņu, simts gramus Brazīlijas caunādas, divas šķipsnas kelpija spalvas, desmit gramus pelntinēja kāju nagu, kā arī, neskaitot šos dzīvo būtnu locekļus, sudraba nazi, alvas kociņus, otrā izmēra al-vas katlu, piestu un flakonus gata-vajai mikstūrai.

Mūsu varonis, ne mirkli nekavējoties, sāka darboties, mikstūras recepti savā zaļajā paurīti pārzinot perfekti. Vispirms Hrumņums uz rāmas uguns lika vārieties vistu asinis un pa to lai-ku – desmit minūtēm - caunādu un peltinēja nagus piestā saberza smalkā pulverī. Jāpiebilst, ka šim pavāram piemīt izcila laika izjūta, kā arī pieredze, bet Tev, lasītāj, ja mēģini šo atkārtot, iesakām iz-mantot kādu laika mērierīci. Ar japāņa cienīgu veiklību Ņamņams ar sudraba nazi un bez žēlastības sakapāja katru krokodila aci piecās šķēlītēs un, kad asinis bija sākušas burbuļot, pievienoja tās katlam. Ar alvas kociņu samaisījis virumu di-vas reizes pretēji pulksteņrādītāja virzienam, viņš pievienoja dzirai tritona olu dzeltenumus un visu sakūla līdz viendabīgai kon-sistencei. Kad krokodila acu šķēlītes, kļuvušas neglīti brūnas, bija uzpeldējušas šķidrums virspusē, Hrumijs tam pievieno-ja piestas saturu, minūti maisīja pulksteņrādītāja virzienā un tad, pievienojis kelpija spalvas, maisīja vēl minūti. Asins šķīdums kļuva zilgans, un, kā atzina eksperts, tas nozīmēja, ka viss bija izdevies. Šajā brīdī elfs pievienoja matu un, tā kā reaģējot mikstūra spēji

sāka burbuļot ar violetām putām, steidza noņemt katlu no uguns. Ar to arī mikstūras gatavošanas pro-cess bija galā, telpu pildīja savāda, ar pozitīviem īpašības vārdiem neraksturojama smaka un atlika vien viruma sapildīšana pudelītēs.

Kā pastāstīja elfs, šī mikstūra esot jādzer pašam tās radītājam jebšu – mūsu gadījumā – pasūtītājam, un personas, kuras mats pievienots dzirai, bet kuras identitāti elfs kat-egoriski atteicās izpaust, mīlestība esot garantēta. Saņemot jautājumu par paša pieredzi, Ņamņams pēc ķīkināšanas tomēr nolēma patiesību neatklāt, aizbildinoties, ka mums klausoties novītišot au-sis, taču, kā Hrumņums tomēr atklāja, toreiz no mikstūras lietošanas sekām Slimnīcas spārnā esot bijis pacientu pieve-dums saistībā ar ķirbju sēklām, un tieši šī atgadījuma dēļ pazemes stāva ateja neesot iztīrāma. „Tra-ki laiki, traki,” šādi nopūtās elfs, un mums atlika tikai piekrist, tomēr, neskatoties uz šo bēdpilno neizstāstīto stāstu, Ņamņams teic, ka mikstūras lietošana ne-var beigties letāli. Tādēļ, lasītāj, ja Tevi nebiedē reiboņi, potenciāla caureja, deguna asiņošana, kāju pirkstu tirpšana, matu izkrišana, sausas acis, hiperaktivitāte, pataloģiska nespēja izrunāt vārdu „akromantula” un vēl dažas sikas blakusparādības, piemēram, aklums un hroniskas bailes no maģijas vēstures pasniedzējiem, tad droši steidzies šo mikstūru pagatavot vai pasūtīt pašam Hrumņumam Ņamņamam! Kā jau jebkuras blakusparādības, arī šīs nekāda gadījumā neparādās ikvienam mikstūras lietotājam, un pastāv tikai piecdesmit pro-centu varbūtība, ka kāda no tām iedarbosies uz Tevi. Dziru elfs sauc par derīgu visiem – gan dažādu vecumu, gan vairāk vai mazāk ordināri orientētiem pilsoņiem, un tās iedarbība ilgst vienu dien-nakti. Izmaiņas Hrumņums dēvē par acīmredzamām un visnotaļ drastiskām, un, iespējams, tieši šī viruma efektivitātes dēļ elfs paga

tavoja pieces reizes lielāku devu nekā bija pasūtīts. „Tehniski tas nav praktiski, bet tas noteikti ir interesanti,” komentē Ņamņams. „Šī ir Cūkkārpa, kas nozīmē – milēt vienu nav interesanti, turpretī milēt piecus – tas jau ir kaut kas.”

Noslēgumā vēl jautājām elfam par Valentīndienu, par kuru tas, acīmredzami veicis pietiekami daudz objektīvu novērojumu, izteicās, ka „šajā laikā cilvēki ir vai nu laimīgi, vai ļoti nelaimīgi”, tomēr norādīja arī uz to, ka ne tikai mīlestība darbojas kā laimi ietekmējošs faktors. Visas siržu aizmālētās emocijas, Hrumņuma vārdiem, sagandē „šokolādes un iesmaržinātā vēstulpapīra iegādes rēķins”. Bet nedāvināsim šokolādi un vēstulpapīrus iesmaržināsim ar līdzpaņemtajām omes smaržām, kā arī turēsim īkšķus par Hrumiju šajā Valentīndienā. Viņš, kā izrādās, met acis uz kādu elfu lēdiju un grasās veiksminieci uzaicināt romantiskās vakariņās. Ar šarmu, nevis šokolādi.

brūvējam mīlestību ar ...EVITU DĒMO!

Zila matu rota, mazliet avangards stils un ar nedarbu slāņiem aizmālēts skatiens un prāts – tā un līdzīgi ne viens vien cūkkārpētis raksturotu slīdeņu piektziemnieci Evitu Dēmo, kura, neskatoties uz pašas neveiksmēm mīlas lauciņā, kas mūs, nenoliegsim, neizbrīna, ir apdāvināta mīlestības mikstūru brūvētāja. Daudzu naivo un šķīsto gosliņu noliegtajās mikstūrās viņa nesaskata neko neatļautu vai sliktu. Tieši pretēji – kā saka Dēmo, nav atšķirības, vai tiek nokrāsoti mati un stundām ilgi koriģēta seja, lai izmainītu sevi izredzētā acīs, vai šis kāds tiek „vienkārši piespiests to šķīdumu norīt”, un meitene var būt viņa pati. Viņasprāt, eliksīri ietaupa laiku, jo „sevis nokrāsošana līdz nepazīšanai ir tas pats, kas klaja melošana”, un, būdama lepna pesimiste, zilmate uzskata, ka rezultāts tāpat būs vienāds: mīlestības nebūs.

Un tomēr pat ar tik negatīvu attieksmi viņa ir gatava mums nodemonstrēt mīlas mikstūras brūvēšanas procesu. Tiesa, par velti tiek slavētas jaunietes spējas rīkoties ar pergamentu un rakstāmspalvu, jo, vadoties pēc tās uzzīmētās kartes, kas teorētiski skaitījās piektā stāva plāns, mums nācas pavadīt ilgu laiku vēlamās telpas meklējumos. Trīs savu atrašanās vietu mainoši X vispirms mūs aizveda uz slotu skapi, pēc tam uz vēl citām pamestām telpām, līdz beidzot, gaiteņu vēsuma nosaldēti, mēs atradām metru augstas, metru platas, acīmredzami mājas elfiem paredzētas vecas, sūnu zaļas durvis, aiz kurām atklājās maza virtuvīte, kurā pret griesītiem sasist galvu varēja pietupjoties. Gaiss dīvainajā istabā, par kuru Dēmo nenoliedzami bija informēta savu pagrīdes sarkaru dēļ ar Elfu mafiju, reibinoši smaržoja, pateicoties kaltēto augu rindām pie telpas sienām, un stūrī mazā, melni nokūpējušā

krāsniņā dega sārtas ogles. Evita Dēmo bija pienācīgi sagatavojusies, sarūpējot un pedantiski uz galda izkārtējot visas mikstūrai nepieciešamās sastāvdaļas. Tās bija daudzas vienāda izmēra burkas ar etiķetēm, uz kurām bija norādīti ingredientu nosaukumi latīņu valodā, svars, datums un citas ciparu virknes, kuru nozīmi, tāpat kā precīzu nepieciešamo lietu sarakstu, Dēmo atteicās izpaust. Mēs varam Tev, lasītāj, pačukstēt, ka dažos no stikla traukiem pavisam noteikti bija āboliņu ziedi, pīmulas, verbenas, mellenes mētras ar ogām, kāda dzeltena viela, kas smaržoja un izskatījās pēc medus, un kāds bezkrāsas šķidrums, kas, ticot etiķetei bija visiem labi zināmais ūdeņraža oksīds, taču, zinot Evitu, bija kas mazlietiņ ...grādiem bagātāks. Neskaitot šīs mistiskās latīņu burkas, slīdenei sagatavots bija arī pamatīgs melnzemes pikucis ar visām sūnām, katls, aizdomīga, spriežot pēc formas, vīna pudele un sarkanās burvju ogas, kas ar savām mazajām mutītēm čukstēja riebīgus un nāvējošus vārdus. Bet nebīsties no šīm sastāvdaļām, lasītāj – mīlestība, kā zināms, ir cieši saistīta gan ar naidu, gan ar nāvi.

Mikstūru, kuru Evita bija iepļānojusi gatavot, izmantojot šīs no elles ugunīm izvilktās sastāvdaļas, ir iespējams lietot divos dažādos veidos. Pirmais variants ir pašam iešņaukt degunā vienu mikstūras pilienu maisījumu ar ēdamkaroti miltu, tādējādi liekot lietotājam izstarot enerģiju, kas pievilina visas vientuļās sirdis. Tāpēc Dēmo, iespējams, no pieredzes gādīgi brīdina, ka rezultātā var gadīties no rīta pamosties gultā ar diviem vīriešiem un vienu profesoru. Šādi ieņemta mikstūra darbojas divpadsmit stundas. Savukārt otrs un izplatītākais lietošanas veids ir

pievienot trīs mikstūras pilienus un vienu savas asaras lāsi kaut kam, kas caur barības vadu nonāks izredzētā kuņģī (tradicionālās izvēles: ēdiens vai dzēriens, bet fantāzija taču ir plaša!), pie tam, ja raudāt liedz garastāvoklis un sīpolu nav tuvumā, asaru drīkst aizstāt ar asins pili, taču tad jāņem vērā, ka papildus kaislei un mīlai var izpausties arī asinskāre. Šādā gadījumā Dēmo iesaka aizvākt visus asos priekšmetus, kas gan var izrādīties grūti, ņemot vērā, ka, lietojot uz citiem, mikstūra darbojas diennakti vai pat ilgāk. Mīlas dzira, kuras eksperimentālu lietošanu un gūto pieredzi izmanīgā piekziedzniece, kā pati atzīst, neatceras, izraisa ļoti spēcīgu fizisku pievilkšanos, ne tik ļoti dvēselisku mīlestību. „Balles laikā rokas bieži slīdēs uz dibeniem,” tā iedarbības procesu komentē mūsu eksperte, ar savam detalizētajām zināšanām liekot apšaubīt viņas atmiņas traucējumus. Bet, lai kā arī būtu, šī iemesla dēļ eliksīru nav ieteicams pagatavot pirmā kursa audzēkņiem. Tomēr neskumsti, pirmziemniek, Dēmo ir gatava dalīties, ja apsolīsi neteikt mammai.

Ja jūs Evitu uzskatāt par absolūti neadekvātu un paviršu, tad, lai arī jums ir pamatots iemesls, jūs kļūdāties. Gatavojot mikstūru, no meitenes staroja nopietnība un profesionalitāte, un, tā kā visi ingredientī jau iepriekš bija sarūpēti vajadzīgajā daudzumā, Dēmo ķērās pie brūvēšanas, iztiekot bez papildus mērīšanas un svēršanas. Vispirms katlā tika vārīts bezkrāsas šķidrums, potenciālais ūdens, un, kad tas sāka iet pāri malām, pievienotas tika nelabajās balsīs tādas neķītrības kā „Vēl! Vēl! Stiprāk! Karstāk! Dziļāk!” kļiedzošās ogas. Diemžēl turpmāko gatavošanas procesu mēs aprakstīt jums nespējam, jo, telpā izplatoties spēcīgiem tvaikiem, mēs ķīmisku pārvērtību vietā varējām novērot savu ķermeņu svīšanu, vaigu sarkšanu un pārāk nerātņu un tādēļ – noklusējamu

domu parādīšanos mūsu prātos. Koncentrēšanās spējas atgriezās vien tad, kad mikstūra bija gatava, tāpēc ar dziļu nožēlu paziņojam, ka, iespējams, virumam bez mūsu ziņas tika pievienotas augstāk neminētas sastāvdaļas. Evita Dēmo atteicās notiekošo paskaidrot, saglabājot intrigu un parādot mums gala rezultātu – biezas konsistences šķidrumu sarkanīgi lillā krāsā ar ziliem tvaikiem.

Kamēr slīdene pildīja dziru neskaitāmos, mazmazītiņos flakoniņos, mēs izmantojām izdevību uzzināt viņas viedokli par Valentīndienu, kurai Dēmo uzreiz piemeklēja sinonīmus un raksturotājfrāzes, kā „Rožu holokausts”, „Atgādināšana vientuļajām sirdīm, ka tās ir neviena nemīlētas” un „Diena, kurā ir viens no augstākajiem pašnāvību un slepkavību reitingiem”. Bet nē, lasītāj, papildināt pēdējā nosauktā rādītājus zilmate negrasās. Tā vietā viņa plāno četrpadsmito

februāri aizvadīt divatā ar vīna pudeli, jo, kā atzīst, nejut vēlmi „sadzirot kādu tikai tāpēc, lai dabūtu partneri ballei”. Evita, lai kādu pesimisti tā netēlotu, tic, ka mīlestībai ir jābūt patiesai, tāpēc tā netaisās ģērbties īsos, sievišķīgos svārkos, lietojot kosmētiku vai dumji smaidīs, lai kādam izpatiktu. Un, tā kā attiecību vidējais ilgums Cūkkārpā ir niecīgs, šī no anatomijas viedokļa saucamā dāma, šķiet, mīlas lietu ziņā pacietīsies līdz absolvēšanai. Bet šo konkrēto mikstūru, papildītu pudelītēs, Evita, dodoties sēņotājas cienīgā pastaigā ar lielu grozu, plāno izdalīt jebkuram gaitenī sastaptajam cūkkārpītim par velti, smaidīdama piebilstot, ka vienīgās blakusparādības jebšu lietošanas sekas ir grūtniecība, galvas sāpes un naidis, ko Tavš iecerētais, iespējams, izjutīs pret Tevi, lasītāj, ja, Evitas vārdiem, „ne pārāk labi uztvers Tavu joku”.

Bet visādi citādi – brūvēsim, lietošim un mīlēsim, mīlēsim, mīlēsim!

ĪSA PAMĀCĪBA MEKLĒŠANĀ JEB KĀ IEGŪT SIRDSĀKĪTI?

Misis Kaste*

14.februāris. Diena, kad Cūkkārpas pāriši ir kļuvuši vēl pamanāmāki nekā pūtītes uz deguna. Diena, kas šiem mīlētājiem saistās ar uzmanības apliecinājumiem un romantiskiem launagiem lumos gaismā, cerot, ka šī pasēdēšana nebeigsies rotaļīgā gaisotnē karcerī, kad viņus noķers Rouzs un Vaskēzs. Diena, kas rūdītiem vientuļniekiem krīt uz nerviem jau iepriekš pieminēto pārišu dēļ. Ziniet, kā veidojas šie vientuļnieki? Tas ir nebeidzams loks - vientulība, draudzība, mīlestība, šķiršanās un vientulība; protams, tas ir tikai viens apla variants, vēl taču pastāv slavenais VVKSV formatējums! Vientulība, vientulība, kam seko vientulība! Jā, tas nūdien ir kaut kas tāds, no kā vajadzētu izrauties, lai pieteiktu savu dalību Cūkkārpas ziepju operās un Lauzto Siržu klubiņā. Būdamā attiecību eksperte, es **jums piedāvāju unikālu iespēju - iegūt savu sirdsāķīti**, klausoties šajos padomos!

Mīlas mikstūra, kā zināms, **M**ir novecojies ierocis šajā cīņā par uzmanību un mīlestību. Turklāt kurš pēc attiecībām izslāpis pirmziemiņš spēs to radīt? Nē, mīliši, Mīlas mikstūra ir pats sliktākais, ko varētu izmantot, - manas polietilēna iekšas vien trīc, kad iedomājos par to šķīdumu. Kā alternatīvu jums vajadzētu izvēlēties kaut ko daudz vienkāršāku - klist baumas, ka persiku džems ar marinētajiem gurķiem, kas nolikti uz spilvena, ir daudz efektīvāks variants. Persiku maigums un saldums liks jūsu izredzētajam saprast, ka jūsu jūtas pret viņu ir tādas kā persiks, taču jūsu pašu interešu pēc - nevajadzētu izmantot pārgatavojušos, sapuvušus un zaļus augļus. Savukārt gurķīšu

marinādē izmantoto garšvielu stiprums nozīmē jūsu spēcīgās ilgas. persika bilde

Mājas elfu aprindās izsenis zināms, ka, lai palielinātu pretējā dzimuma interesi, nepieciešams iegādāties pretējam dzimumam domātu zeķi**, ko piepilda atšķirīgi. Sieviešu zeķes piepilda ar suši un vasabi, bet vīriešu zeķes jāpiepilda ar kaltētu trīctārpu fileju.

Taču šī ir pārbaudīta metode! Lai atvaino mani Kubika sekretāre, taču vēl nesen man pa kluso parādījās iespēja ielūkoties kādā ārkārtīgi ieintrīģējošā pareģojumā. Neprotu gan tulkot zīmes tik labi kā profesore Loja, bet es spēju izsecināt, ka drīzumā satikšu

kādu slaidu roku... Tiesa, nācās šķirties no iespaidīga speķpīrāgu krāvuma kā ziedojuma (interesanti, kāpēc tieši speķpīrāgi...?) un uzzīmēt uz abiem vaigiem zilās krūzes, lai izvilktu jebkādu informāciju - tā kā tie izmisušie, kas vēlas pa kluso ielavīties pie Kubika, lai labāk sagatavo speķpīrāgus un zilo krāsu***...

Kādi citi avoti vēsta, ka 14.februāra vakarā ir nepieciešams apēst četrdesmit divus ķiplokus un pa virsu uzdzert divdesmit vienu ķirbju sulas glāzi. Īpašs bonuss, ja nākamajā rītā ir APTZ nodarbība, jo tad šis padoms, šis ticējums iegūst divkārtu vērtību...

Īpašas iespējas sastapt Īmeitenes ir Tējas namiņā (ak, cik romantiski!) un, tici

* *Misters Atis Kritums sūta sveicienus. Starp citu, viņa raksturs ir ļoti bagātīgs un daudzveidīgs, turklāt ir tāda sajūta, ka uz Ati Kritumu gravitācija iedarbojas vienkārši brīnišķīgā un burvīgā manierē! Turklāt es viņu satīku vienreizējā vietā - nišā... Nu, es tā vienkārši savā nodabā, vienatnē sēdēju, darot savas ierastās darbības, un tad pēkšņi parādījās kāda slaida roka. Jā, tā roka - it kā slaida, taču bija redzams, ka pieradusi nest Cūkkārpas grāmatu smagumu un valdīt pār slotaskātu... Nu, un pirksti bija savikti elegantā un stingrā dūrē. Es redzēju, kā tie pavērās... UN TAD! AK-MANS-MAISS! Misteris Atis Kritums bija tik sasodīti izskatīgs - tik perfekta ieloces, tik brīnišķīgā frekvencē čaukstošs, tik maigi izklausījās šie decibeli! Tā bija mīlestība no pirmā acuskatiņa!*

et vai nē, bet pie meiteņu tualetēm teju vienmēr kādu ir iespējams sastapt. Nu, ja jūs esat pietiekoši drosmīgi, lai tur ietu tuvumā - ticiet man, ka meitenes, pieķertas pirms kosmētikas uzlikšanas, ir vēl bīstamākas nekā Ungārijas ragastes.

Starp citu, jums tiek piedāvāta vienreizēja iespēja iegūt sarakstu, kurā ierakstīti visu BK rīcībā esošo pilnīgi brīvo meiteņu vārdi, taču personu aizsardzības nolūkos šis saraksts netiks publicēts pilnīgs: Padma Džordžana, Lohnija Aronesa, Mele, tas ir, Nele Māstere (un, nē, viņa nekad nemelos par savām jūtām!), Tamāra Poļakova, Dženija Robinsone, Evita Emo, tas ir, Dēmo (ļoti alkst pēc tieši TAVAS mīlestības!)

Lai dotos puišu medībās, nepieciešams savu arsenālu papildināt ar kaut ko tik satriecošu kā pacietību, bezjēdzīgām matu veidošanas stundām un dažiem "īpašiem" brīvā laika apģērbiem. Viskrutākos, izskatīgākos, sportiskākos un muskuļainākos pušus jādodas medīt uz kalambola laukumu. Protams, ir daži kalambolisti, kurus tiešām grūti aprakstīt ar kaut vienu no šiem īpasības vārdiem, taču tie pavisam noteikti attiecas uz lielāko daļu no viņiem. Ja ir vēlēšanās slienāties ap eksotiskākiem čaļiem, tad, protams, vajag gaidīt tos

mirkļus, kad Dūršlangas un BosuDrakonas delegāti ierodas uz turnīra uzdevumu izpildi.

Līdzīgi kā gadījumā ar meitenēm, BK pieejams ir arī brīvo pušu saraksts, kas arīdžan netiks publicēts pilnībā, jo, būsīm reāli, tas aizņemtū pārāk daudz vietas: Martins Trusis, Zaks Vingless, Georgs fon Hess, Reo Vendīcijs, Raiens O'Konors, Trents Viljamss.

** Ar nožēlu paziņoju, ka tas nedarbojas uz savu dzimumu, jo tādā gadījumā var pievilināt tikai eksplodonus, bet, protams, ja jums tik ļoti patīk šīs maģiskās būtnes... uz priekšu! Atcerieties, ka Misis Kaste vienmēr būs jūsu pusē, neatkarīgi no jūsu izvēles mīlas jomā.

*** Atminos, ka Kubika sekretāre reiz minēja, ka lodei vislabāk patīk tumša rudzupuķu zilā krāsa.

ROSAM PA PĒDĀM

Tamāra Poļakova

Jauns un izskatīgs, taču stin-grs, prasīgs un piekasīgs. Mūždien tik melns, ka mūsu acu zīlītēs draud izdegt divi mazi caurumi, un tik drūms, ka elfiem pagrabstāvā salst kāju pirkstiņi. Jā, tieši tādu mēs Kristianu Alanu Rosu mīlam. Un, tā kā pat lielākajiem Cūkkārpas Bosa faniem un kaismīgākajiem stalkeriem neizdodas šo objektu novērot 24/7, “Bubuļu Kambaris” šajā Valentīndienā, pret debesīm pavērsis brīnumnūjiņu, ir gatavs piepildīt Tavu vēlēšanos, lasītāj! Ar mūsu acīm izdzīvo vienu dienu kopā ar savu favorītprofesoru! Un, pirms Tu jautā, - jā, diemžēl cerības novērot šo eņģeli guļošu un naktī Tev nāksies attaisnot paša spēkiem.

Ir trešdiena, devītais februāris. Temperatūra aiz loga ir kreisās rokas ikšķa tiesu zem nulles, bet mums Cūkkārpas siltās sienas atļauj tērpties kā āfrikāņu sievietēm, tikai mazliet apģērbtāk. Pulkstens ir 6.30 no rīta, un saule vēl nav pacēlusies virs horizonta, bet mēs jau apņēmīgi meklējam plaisas sienā pie Kristiana Alana Rosa kabineta. Lai gan mēs, protams, bijām gatavi spītēt miegam un celties vēl ātrāk, Ross, acīmredzami uzskatīdams savu

pamošanās rituālu par pārlietu svētu, agrāku ierašanos liedza. Un patiesībā šāda privātuma saglabāšana un intrigas uzturēšana ir gluži veselīga kaut vai iztēles attīstības nolūkos.

Ar apskaužamu precizitāti sarunātajā laikā durvīs parādās Ross - nopietns, emocionāli savākts, un ar tādu žirgtumu acīs, kāds parasti novērojams apmierinātai sievietei pēc ikrīta sesijas spoguļa priekšā vai muskuļotam vīrietim pēc pāris minūšu bicepsu mocīšanas. Pirmajā brīdī, redzot profesoru ne ierasti melnajā mantijā, mums apžilbst acis, un viņa vienkāršais sporta tērps – melnas, ar auklu savilkta bikses, kreklis un fiziskām aktivitātēm paredzēti apavi – beidzot ļauj pārliecināties, ka zem drānu slāņiem, kas klāj šo ķermeni ikdienā, tiek slēpti pavisam īsti kauli un pavisam īsta āda. Ross sasveicinās un īsi, rezervēti paziņo, ka dodas rīta rosmē. Uz mūsu loģiski uzdoto jautājumu, vai tam, šādi ģērbtam, nesarst, saņemam noraidošu atbildi un, liekot roku uz mūsu bezkaunīgās sirds, varām apgalvot: izskatījās, ka Kristianam nesarst pat ārā. Tiesa, kamēr mēs apsveram iespēju pajautāt, vai viņa ādas sastāvā ir kāds polimēru sakausējums,

viņš dod mums norādi kaut ko uzvilkt, bet pēdīgi uzbur mums apmetni. Dzirdam piebildi „lai Tu galīgi nesarstī”, taču zinām, ka mūsu glābēju vada tikai un vienīgi tēvišķa gādība un rūpes.

Ir redzams, ka direktors ir sevi noskaņojis sportam un attīstībai un sarunās ielaisties negrasās, tomēr uzzinām, ka, piemēram, rītos, kad dienas plānā nav paredzēta pirmā nodarbība, Alans atļauj sev pagulēt mazliet ilgāk. Taču arī šajā konkrētajā naktī burvestību ministra dēls bija gulējis, kā atzina, „ļoti labi”, bet, taujāts par sapņiem un ticību tiem, bija visnotaļ nekonkrēts: „Praktiski ikviens redz sapņus, reizēm praviētiskus, reizēm parastus.” Esot sapņi, kuriem viņš tic, bet ne viss, ko, Rosa daiļrunīgajiem vārdiem, „atgremo zemapziņa” ir ievēribas vērts. Un, vienalga, kādi bijuši nakts piedzīvojumi sapņu pasaulē, rīta rosme ir un paliek viņa ikdienas neatņemama sastāvdaļa. Citējot Rosa viedos vārdus: „Fiziskas aktivitātes ir veselības garants, un es ļoti cienu sevis attīstīšanu fiziski. Jo tikai stiprā miesā var būt spēcīgs gars.” Tam ticot, Alans rosmi piekopj jau sen. Viss sācies jau Durmštrangas gados, un tagad, kā informācijā

dalās Ross, viņš ne tikai skrien, bet arī apmeklē skolas peldbaseinu un notur maģiskos treniņus, lai varētu to perfekti pārvaldīt. Šajā brīdī, lai arī nēsam saņēmuši nevienu smaidu vai siltuma izpausmi, tikvien kā nedaudz garāku vārdu plūsmu, riskējam, taču uz jautājumu par ideālo naktstērpu saņemam skopu atbildi - tam esot jābūt „ērtam”. Acu skatiena sasaldēti, baidāmies tincināt un pievērsamies sportam.

Par pašu rīta rosmi varam izteikties īsi: Ross skrien daudz un ilgi. Mūsu dēļ viņš pat upurē savas aktīvāku skābekļa apmaiņu prasosho šūnu vēlmes, saīsinot maršrutu un skrienot tikai pa pašu Aizliegtā meža malu, un, neskatoties uz grūtībām, arī mēs beidzam šo rīta izklaidi joprojām elpojošā stāvoklī. Turpinājumā Ross, kurš būtu pelnījis titulu Nenogurdināmais, atspiežas, izpilda dažādus spēka vingrojumu pie stieņa mežmalā un demonstrē mums veselu militāras fiziskās sagatavotības programmu. Un, kamēr mēs cenšamies atgūt stabilu miera stāvokļa pulsu, tiekam pārbaudīti skaitīšanā līdz pat divsimt un to arī godprātīgi darām, neļaujot Alanam šmakties augšstilbu kačāšanā. Laiks paiet nemanot un ir jau gandrīz pusastoņi, kad uzmanības objekts dodas uz savām telpām pārģērbties, savu ēnu – mūs – atstājot aiz durvīm, kā pats saka, „saprotamu”, taču realitātē mums nesaprotamu iemeslu dēļ. Vai tad nu mēs vīriešu anatomiju nepārzinām?

Desmit minūtes pirms astoņiem kopā ar melna, satuntulēta vampīrsikspārņa paskata Rosu mēs iesojam

Lielajā Zālē. Sasveicinājies ar tobrīd pie galda esošajiem kolēģiem, taču ne ar vienu sarunās neieļāzoties, Kristians ietur kārtīgas angļu brokastis, neiztiekot bez omletes un dzerot melnu, stipru kafiju bez jebkādam piedevām. Pievienot dzirai, teiksim, pienu, vērtējot Rosa acīm, visticamāk, būtu pārāk sievišķīgi, bet viņš, būdams īsts vecis, strebja to virumu, redzokļus nesamiedzot. Ēdienu mūsu dienas varonis novērtē ka kvalitatīvu un, kā mums šķiet, ar grūtībām apspiež vēlmi labpatikā čāpstināt. Virtuves slēgšana skolēniem esot atrisinājusi daudzas problēmas – tā uzskata Ross, un mēs piekrītam. Kā nu ne? Vai esat pēdējā laikā savā pudīnā atraduši, piemēram, garu, zeltainu matu, kas tur nonācis, Lulū Vinglesai virtuvē rotaļājoties ar eklēriņiem un citiem mīlīgiem „slīdeņiem”? Nē, protams! Lai slavēts Ross!

Un, kamēr Tu, nabaga lasītājs, nevari izlemt, kuru slavas dziesmu šim varonim veltīt, tas pabrokastojis atstāj Lielo Zāli, jo jau pusstundu pāri astoņiem tam jāvada nodarbība vecākajiem kursiem. Ieplānojis šī un nākamā gada absolventus pārsteigt ar praktisko nodarbību, Ross veikli klases telpā izbrīvē vietu ar maģijas palīdzību, protams, nevis pārbīdot galdus pa vientiešu modei. Graciozi ieņēmis vietu pie sava tradicionāli tukšā galda, gados jaunais profesors ar vecīša cienīgu nopietnu grimasi pāršķirsta žurnālu un veic dažas piezīmes, kad klasē sāk ierasties punktuālākie un pēc Rosa klātbūtnes vislielākās ilgas izjūtošie audzēkņi. Zinātkārā kraukļanadze Felita Adegrede, elšpūšu vējagrābslis

Lūkass Vilknadzis, īgnā slavenība Ramona Pīrsone.. skolēni, kuri, lai arī vecuma ziņā teju visi sasnieguši pilngadību, savā dzīvošanas un sevis pasniegšanas manierē nav salīdzināmi ar pie galda sēdošo drūmo sikspārni. Un, kad pirms nodarbības vaicājam Rosam par uztraukumu, nervozitāti stundu vadīšanas sakarā, īpaši, saskaroties ar tikvien kā pāris gadus jaunākiem cūkkārpīešiem, visas saņemtas atbildes ir noraidošas. „Mums katram ir savas lomas, kurās mums ir savi pienākumi un punkts. Ja pie tām pieturas, tad problēmas nerodas,” – tā Alans par savām profesionālajām attiecībām ar septīto kursu, un, izmantojot iespēju par sacītā patiesumu pārliicināties, mēs esam liecinieki abpusēja respekta pilnām attiecībām, kuru dominējošais faktors ir un paliek Boss. Nodarbībās, kā pats saka, viņš pieturas pie Ministrijas standartiem, stundas saplāno, taču nereti piekopj arī tādu brīnumu kā „kontrolētu improvizāciju”, liekot mums uzmeklēt šo vārdu skaidrojošajā vārdnīcā, lai pārliicinātos, vai šis gadījumā nav gluži nesavienojams jēdziens. Bet vai tad Rosam jebkas ir nesavienojams, izņemot paša mēli un elkoni?***

Pamodinājis pusaizmigušos un nostrādīnājis žirgtos, uzdevis visiem izvērstu esēju par jauno vielu, Ross pavada starpbrīdi, labojot ceturtā kursa iepriekšējās dienas kontroldarbus un gaidot ierodamies pašus jaunākos un neaptēstākos mācekļus. Telpa vienā acumirkli atkal ir nosēta ar perfekti taisnām drūmu solu rindām, jo jaunuļiem ir paredzēts pārbaudes darbs

teorijā, no kura atbrīvotas netiek pat tādas uzticamas un tikai mazliet uzmācīgas ēnas kā mēs.

Pēcāk, dodoties pusdienās, joprojām mums neizdodas sagaidīt no Rosa nekādas emocijas, nespējam noteikt, vai viņš ir atvieglots, vienaldzīgs, uzbudināts vai iekarsis. Pat grifidora otrziemnieks, kurš savā pārdrošajā karstgalvībā teju izvairās neuzskriet direktoram virsū, saņem tikvien kā īsu, tiešu un skarbu aizrādījumu un pazūd aiz stūra, nosarcis kā tikko piedzimis zirgērglis. Šķiet, pirmziemnieki vai varbūt šis nerātņais grifidors ir sabojājuši Kristiana apetīti, jo pusdienās, pretēji Makeivonam, kas stūķē sevī iekšā vienu cisku pēc otras, izvēlas nelielu porciju dienas piedāvājuma un zāli atstāj. Pirms došanās daži klusi vārdi tiek pārmīti ar Moro, un, lai gan sarunu nedzirdam, spriežot pēc sejām, apgalvojam, ka tā bija tīri lietišķa. Šķiet, šoreiz Gabrielam nebija nepieciešams padoms, kā glītāk salāpīt zeķi – krustiņdūrienā vai brutālās omes stilā.

Tā kā nodarbību Rosam šajā dienā vairs nav un uz pēcpusdienas konsultāciju neviens interesents pietieciens arīdzan nav, profesors, aizslēdzis klases telpu, dodas uz direktora torni. Pa ceļam uzturot sarunu, noskaidrojam, ka Kristians neuzskata savu šībrīža amatu par dzīves aicinājumu. Ar cienījamu pienākuma apziņu un atbildības izjūtu viņš darbojas mūsu vidū, taču, kā atzīst, iemesli, kādēļ viņš atrodas šeit, ir „augstāki par [viņa] iegribām”. Bet par jaunā vīrieša pašapziņu nav jāuztraucas, jo tas lieliski apzinās, ka viņam,

daļi izsakoties, „visas durvis ir atvērtas” un ka viņa zināšanas un prasmes atļauj darīt daudz vairāk par, citējot Rosu, „stundu pasniegšanu un maģijas teorijas borēšanu pusaudžos”.

Dažas turpmākās stundas, kamēr Tu, lasītāj, cītīgi apgūsti pārvērtību un mikstūru brīnumus pēcpusdienas nodarbībās, Kristians Alans Ross aizvada garlaicīgu formalitāšu kārtošanā un datēšanā. Svaigās preses pārskatīšana, kafijas iedzeršana, sagatavotu dokumentu parakstīšana, dažādu citu papīru rakstīšana, lasīšana un kārtošana, un vienīgā, mūsaprāt, aizraujošā nodarbe šajā laika posmā ir privāta saruna ar jauno, pievilcīgo sekretāri – zeltmatīti Greisu Pārkeres jaunkundzi. Vai tad nu viņas gaišie matiņi un zilās actiņas it nemaz neieliksmo Rosa sirdi?

Kopumā jāatzīst, ka mums šķiet, ka nav paveicies ar sekošanai izvēlēto dienu, jo dienas, kad rodas problēmsituācijas, ierodas ar Cūkkārpu neapmierināti indivīdi vai ir jānodarbojas ar neģēlīgo audzēkņu sodīšanu, noteikti būtu interesantākas, it sevišķi ņemot vērā, ka pat saruna ar sekretāri tiek novērtēta kā pārāk intīma, lai tiktu atskaņota mūsu ausīm. It kā tieši tas nebūtu iemesls, kāpēc mēs vēlamies to dzirdēt!

Neilgi pirms vakariņām Rosu no darba atrauj profesores Erinas ierašanās, un direktors dodas uz Cūkkārpu siltumnīcām, apskatīt, novērtēt un risināt radušos problēmu. Ross teic, ka profesori parasti nemēdz to traucēt, ja problēma patiešām nav pašu spēkiem neatrisināma. Šoreiz, kā ziņo

herbologijas pasniedzēja, siltumnīcās ir izplatījusies kāda augu slimība un direktoram ir steidzami nepieciešams augus apskatīt. Šaubas, ka augi ir tikai iegāsts, lai pievērstu Rosa uzmanību, ir izklaidētas, jo, nonākot siltumnīcās, problēmu var saskatīt pat mūsu acis. Pēc īsas sarunas par skolas finansēm un iespējām tās ieguldīt šīs augu slimības apkarošanā, tiek nolemts atvēlēt līdzekļus skolā tobrīd neesošā, taču ilgi brūvējamā pretlīdzekļa iegādei. Ir taču ārkārtīgi svarīgi nezaudēt siltumnīcā augošo augu daudzveidību, lai mums, zinātkārajiem bērniņiem, būtu ko kopt, audzēt un pētīt!

Pienākot vakariņu laikam, Kristians atkal dodas uz Lielo zāli, lai gan nevienam, kurš ēdot atrauj acis no sava šķīvja, nav noslēpums, ka ne katru vakaru direktors ir zālē sastopams. Taču, tā kā šajā dienā speciālu vakariņu plānu nav, Ross bauda maltīti, aprunājoties ar Tedu Rouzu un atkal profesori Erinu – šoreiz tikai par torņu lietām, kuras mēs, ausis nospicējuši, tomēr īsti nesaklausījām.

Laiku līdz astoņiem vakarā Alans pavada savā kabinetā pie burvestību klases, kā traks zinātnieks darbojoties ar sarežģītiem maģiskiem aprēķiniem un visādiem krāsainiem kristāliem. Kad mēģinām uzzināt, kas īsti tiek veidots, saņemam atbildi, ka tā ir maģisko esenču pārvaldīšana, taču sīkākos paskaidrojumos Ross neieslīgst. Jūtot, ka tuvojas komandantstunda, kas, protams, nozīmē mūsu sekotājgaitu noslēgumu, vēl paspējām iztaujāt Rosu par tik rožainu tēmu kā mīlestība.

Elšpūši, šķiet, ir ietekmējuši savu nama vecāko, padarot to par daļēji bezcerīgu romantiķi, jo šis āpšu gans daļēji tic mīlestībai no pirmā acu skatiena. „Lai mīlētu, pirmajā reizē ir jāierauga cilvēks,” zinoši pauž pieredzes bagātais Ross, piebilstot vēl šo to, ka simpātijas neesot jūtas. Attiecībās, pēc viņa domām, neko nedrīkst sasteigt, attālumu viņš uzskata par šķērsli, taču laulības ir „īstas mīlestības normāls rezultāts”. Ideālā otra pusīte šim jaunajam vīrietim ir „īpaša un spēcīga sievietē”, un Tu kļūdaini uzskati viņu par bezsirdi, lasītāj, jo, piemēram, par savu pirmo mīlestību viņš atceras visu. Tiesa, dalīties viņš ir

gatavs ar veco, labo neko. Un, kā jau paredzams, redzot šo skeptiski noskaņoto bēdubrāli, viņš ir kategoriski pret attiecībām starp pasniedzēju un audzēkni, turpretī attiecības starp kolēģiem dēvē par „citu stāstu”, ja vien tas netraucē darbam. Jā, mēs zinām, ka mis Pārkere darbam netraucē. Diez kā viņš pārsteigs šo dāmu „līdz ārprātam komercializētajos”, kā tos dēvē Ross, svētkos jebšu Valentīndienā? Katrā ziņā – un te nu Tu vari mācīties – par apgalvojumu, ka cilvēkam nav nepieciešams mīlēt, Kristians Alans Ross izsakās, ka „atprātotājiem nav nepieciešams mīlēt” un jautā,

vai cilvēki ir tādas būtnes? Ziniet, Rosa kungs, redzot Jūsu skatienu šīs atbildes laikā, mūs māc šaubas..

Pulkstens ir astoņi vakarā, kad Ross, ģērbies sporta tērpā un kļuvis šķietami dzīvīgāks, iznirst no saviem apartamentiem, lai dotos vakara treniņā. Kur viņš dodas un ko dara? Tas mums un līdz ar to arī jums joprojām ir noslēpums. Uz šādas atskanīgas nots arī beidzam.

* **Fakts – Ross nevar savienot savu mēli ar elkoni – nav pārbaudīts, un, iespējams, rokas locītavas laizīšana ir direktora iecienītākā brīvā laika nodarbe.

HIPSTERI CŪKKĀRPĀ

Ēna

Lai arī kādas būtu vientiešu jaunākās modes tendences un lai arī kā burvji cenšas no tām izvairīties, arī Cūkkārpā ir ieviesusies jauna stilīgo suga - hipsteri. Šie ļautiņi mēdz uzvesties visai neprognozējami, tāpēc Bubuļu Kambaris jums piedāvā veidus kā atpazīt hipsterus, pirms tie ir ar jums sastrīdējušies par kādu burvestības veidu vai centušies no jums aizņemties apspīlētas bikses (šoreiz ir runa par vīriešu dzimuma pārstāvjiem).

1. Bieži dzirdams burtu salikums YOLO (you only die once - vismaz tā baumo), it īpaši Burvestību vai Maģijas vēstures stundā. Maģiskie hipsteri var arī tā vietā izmantot burtu salikumu YOARO - you only angry Ross once.
2. Hipsteri mēdz savus zižļus turēt "glamūrīgi" starp rādītājpirkstu un trešo pirkstu.
3. Viņi savas bildes salīmē uz pergamenta un tad savā starpā apmaina, prasot, lai uzraksta "man patīk", un tad sacenšas, kuram uzrakstu vairāk. Un to dēvē par Instazizli vai Skotugramu. (Mīlie hipsteri, atstāsim gramus skotam Keiram Makkijam - viņam tas vislabāk piederas.)
4. Mēdz valkāt mantijas ar uzrotītām piedurknēm un apšuj apkaklītes ar rūtainu audumu. Vispār novērojami daudzi rūtaini flaneļa apģērbu gabali un apspīlētas bikses, visbiežāk vairākus izmērus par mazu.
5. Kaut arī ir laba redze, tie nēsā brilles ar plastmasas rāmjiem un logu stikliņiem. (Un jūs vēl brīnāties, kas notika ar sadauzīto siltumnīcu stikliem!) Tās ir arī noburtas - rāmji tumsā spīd tā, ka acis kož ārā.
6. Mēdz lidot uz slotām, kuras no Diagonalejas pasūtītas speciāli bez bremzēm. Slotas kāti var būt apzīmēti ar citātiem no vecām burvju filmām, kuras vairs neviens neatceras, pat paši hipsteri ne.
7. Nēsā kreklus ar vecu burvju un vientiešu grupu nosaukumiem un attēliem, piemēram, hipsteru (un tikai hipsteru) vidū ir populāra grupa „Sapņu burves 1789”, kas ir „Ķēmu māsu” priekšteces 18.gadsimtā.
8. Var nēsāt līdzīgu savu retro lietu kolekciju un uzmākties pārējiem ar šādiem tekstiem – šī ir Fredija Merkūrija matu šķipsna no nākotnes!
9. No veļas mazgātavas nozagtas pirmziemnieku izmēru vestes, kas ir uzspīlētas mugurā piekziemniekam. Kā arī nesaskaņotu rakstu kaklasaites, kas ir savilkta kopā ar biksēm virs potītēm.
10. Staigā pa vijīgajām kāpnēm tad, kad tās kustās un ir iespēja nolauzt kaklu, jo pagaidīt, kad tās apstājas ir pārāk mainstream.
11. Ir salauzuši visas šķēres kvadrātkilometra platībā.
12. Nekad neatzīst, ka ir hipsteri.
13. Ar lielu noslieci uz sieviešu dzimumam līdzīgu uzvedību.
14. Ja tu pateiksi, ka viņi ir hipsteri, dabūsi uzmestu lūpu un ķirbju sulu somā.
15. Nemitīgi nēsā līdzīgu spoguļi un raugās tajā, lūpas savelkot skūpstā vai sašķobot seju visķēmīgākajās izteiksmēs.

BK jums, mīlie lasītāji, varētu arī sniegt konkrētus piemērus, bet hipsteri izceļas ar vājiem nerviem un viegli aizvainojumu sirsnīgu, tāpēc, korespondentu veselības labad, mēs tos neizpaužsim, lai cienījamam Rosa kungam nebūtu jārisina kāda „nagu-vīlīte-kas-iedurta-kaklā” slepkavas mistērija. Skolā jau ar hipsteriem ir pietiekami daudz problēmu.

Ja satiekat kādu no šīs grupas pārstāvjiem, iesakām jums ~~āši doties prom~~ sākt ar viņiem ļoti aizrautīgu sarunu par viņiem sāpīgām tēmām. BK taču vajag materiālu, par ko rakstīt!

RAMONAS PĪRSONES TREJSIRŽU TURNĪRS

CūkMārpla

Nevienam, pat tiem, kas mīt Stounbrukas alās, nav noslēpums, ka šī mācību gada visgrandiozākais un ievērojamākais notikums ne vien Cūkkārpā, bet visā burvju sabiedrībā ir Trejburvju Turnīrs. Pasākums, kas pievērs nedalītu žurnālistu uzmanību mūsu skolai, protams, ir dziļi nīsts kaismīgāko kalambolistu vidū, un mēs varam tikai just līdzī septīziemniekiem, rietošajām zvaigznēm, kuri bija cerējuši uz savu pēdējo iespēju paspīdēt. Taču pārējiem gan nav tiesību sūdzēties! Jo – kas var būt jaukāks par papildus brīdienām, kuru laikā meitenes var priecēt acis, vērojot Bosbatonas censoni Nikodēmu Lotreku-Vato dodamies pastaigā, vai puīši – ar mutautiņu notriekt siekalu tērēti, redzot Lielajā zālē ienākam tādas citaskolu daiļavas kā Izabella Bonette, Margareta Regeta, Amanda Olsena vai pati censone – Lara Izidora Jeršova? Un vai ir kaut kas lieliskāks par dienām, kad, satinušies desmit mantijās un bruņojušies ar gigantiskiem plakātiem, visi vienoti ieņem vietas tribīnēs, lai vērotu sacensības un pēc tam stāvētu rindās Slimnīcas

spārnā pēc sildošām un kakla sāpju dziedinošām mikstūrām?

Ak, piedod, lasītāj, mēs tomēr kļūdāmies! Par visu augstāk minēto labāk varētu būt tad, ja mūsu skolas censone Ramona Pīrsone patiesībā uzrādītu pienācīgus rezultātus un tikpat ļoti kā mēs visi censtos parādīt Cūkkārpu vislabākajā gaismā. Nudien žēl, ka Uguns biķerim nav galvas vai smadzeņu, vai kāda cita domājoša orgāna, jo tad, iebarojot tam Veritaserumu, mēs varētu uzzināt, kādi sazvērnieciski plāni tika kalti tā prātiņā, kad tas nolēma izsviest gaišmatainās slīdenes vārdu. Ramona, kuru mēs bijām iepazinuši kā īgnu, noslēgtu un neapmierinātu un tikai dažreiz ievērojuši, piemēram, bibliotēkā spēlējām šahu, nes mūsu skolas vārdu pasaulē, bet, šķiet, jaunās dāmas dzīve ir tik ļoti pārsātināta ar raibiem notikumiem, ka nopietnai domāšanai par uzvaru vienkārši neatliek laika. Neveiksmē mēs, protams, negrasāmies vainot APTZ profesoru Gabrieli Moro, kura dotie padomi, visticamāk, nav sliktāki par balerīnas Amēlijas Morelas vai Jarves Toivonena, kurš ir tikai asist-

ents, censoņiem vēlētajiem ieteikumiem. Arī direktors Ross, kā skaidri redzams, pieliek visas pūles pozitīva skolas imidža radīšanā, taču sarūgtinājums par Pīrsone neveiksmēm no viņa akmenscietās sejas ir nolasāms pat cilvēkam ar analfabēta grādu psiholoģijā.

Redziet, pie vainas, iespējams, neapzināti ir pati Ramona, jo viņas slīdenes sirsnīņa tiek nepārtraukti satricināta, padarot šo pasākumu par Trejsiržu turnīru. Neskatoties uz stresu, ko biklajai sestziemniecei uzdzēn „Dienas pareģa” žurnālisti, fotogrāfi un, ar lepnumu paziņojam, arī mēs – „Bubuļu Kambaris”, tās sirdi kā čūskas, protams, žņaudz puīši. Un mūsu varonei tādi ir divi, kas tādas koķetes kā Eleonora Ridlija standartiem nenoliedzami būtu nieks, taču Pīrsonei pietiek ar tiem pašiem. Tiesa, neizslēdzot iespējamību par kavaleriem ar trešo vai ceturto kārtas numuru, saucsim turpmāk aprakstītos par vienīgajiem pieminēšanas vērtajiem.

Pirmais pieminēšanas vērtais ir Ramonas Pīrsone līgavainis Bendžamins Vaits, un, šķiet, šis vārds sīkākus paskaidrojums neprasa, ja nu vienīgi to, ka slīdenes sirdī Vaits ir visnotaļ sekundārs. Ja tiktu veikta aptauja, vaicājot, kura meitene Cūkkārpā būtu gatava uz karstām pēdām mīt gredzenus ar šo jaunekli, esam pārliecināti, ka vismaz četras piektdaļas respondentu atbildētu apstiprinoši. Sportisks augums, glīti vaibsti, izveicīgi pianista pirksti, un tituls taču arī neskādē, ne tā? Taču Ramonai laulība ar jauno vikontu, kā izskatās, tiek uzspi-

esta pret pašas gribu, un arī pašu precinieku, kurš Bosbatonas delegācijas viesošanās laikā aplido Francijas jaunkundzes, nevaram dēvēt par entuziasma pilnu.

Un tomēr depresijas pārņemto, kā sūdzas vairāki viņa draugi, Bendžaminu mēs nevaram neuzlūkot bez līdzjūtības, jo uz viņa līgavas sirdi ceļu lauž tās torņabiedrs Dorje Šarva. Pretēji Vaitam, ar kuru slīdeņu ledus princesīte, šķiet, ar grūtībām spēj uzturēties vienā telpā, Šarvam, kā ziņo avoti, viņa esot veltījusi romantisku gaismiņu pielietu ezermalu abu naksnīgai izklaidei. To, kurš, viņuprāt, ir pievilcīgāks, varētu pajautāt teju jebkuram, un, šķiet, pat Alfreds Makeivons

priekšroku dotu kraukļanagam, nevis tetovētajam tibētiem, taču Pīrsone nūdien domā citādi. Visu spilgtā atmiņā ir viņas un aziāta izgājiens Visu Svēto dienas ballē, kad mēs kļuvām par lieciniekiem brīnumam, ieraugot censonēs sejā parādāmie kaut ko līdzīgu smaidam. Turpretī – kurš pievērsa uzmanību Vaitam un Pīrsonei Ziemassvētkos, kad starp saskanīgi balto pāri varēja novērot vien pieklājīgu vārdu apmaiņu, taču ne kriptiņas no lietas, kuru naivie dēvē par mīlestību? Neoficiāli avoti ziņo, ka Ramona līdz šim pat ir spējusi turēties pretī Vaita valdzinājumam un nav dalījusi ar viņu palagus. Un, atsakoties ticēt, ka Cūkkārpas meiteņu mīlulis ir zaudējis

savas aplidošanas spējas, vienīgais secinājums, pie kura varam nonākt ir, ka a) slīdenei izcili padodas spēlēt grūti iekarojamās lomu vai - b) starp viņu un Šarvu viss ir ļoti, ļoti nopietni.

Bet Ramona! „Bubuļu Kambaris” visu Cūkkārpas audzēkņu vārdā Tev svinīgi lūdz pārvarēt mīlas likloču radītos emociju uzplūdus un nedarīt sev un mums kaunu Turnīrā! Izturies labi pret Bendžaminu – jo šāda depresija nenāk par labu viņa dārgajai veselībai – un savus rēķinus ar Dorji kārtoti tad, kad būsi precējusies. Krāpt oficiāli laulātu vīru taču ir daudz jautrāk nekā bojāt garastāvokli tikko saderinātajam, vai ne?

SIRSNINĀSERDŽA VALENTĪNDIENAS MEGA-MISIJA

Pirmā daļa.

Piparoto jautājumu un pārcukuroto atbilžu sesija.

Tamāra Poļakova

Uz Valentīndienu, šo mīlestības pilno laiku, var raudzīties divējādi. Var audzēt sev zemādas negativitātes slāni, lai gadījumā, ja sirds ir auksta un tukša, būtu kaut kas orgānus sildošs. Bet var to arī izbaudīt, priecājoties par šo dienu pūkainību un jaukumu, par tām trīcošajām sirsniņām, kas gaida savas mīlestības, un liksmojot pat par atraidīto un nemīlēto ciešanām. Bet vienaldzības maskā ietērpties tikpat kā nav iespējams, un to darīt itin nemaz negrasās astronomijas profesors Serdžs Droselmeijers, kura aura burtiski izstaro sirsniņas un kurš, būdams jauns un traks, piekrita „Bubuļu Kambara” izaicinājumam: SirsniņSerdža Valentīndienas Mega-Misijai! Tās ietvaros pa cūkkārpītiem no katra kursa un arī kāds pasniedzējs, kura vārdu, protams, neatklāsim, sagatavoja Serdžeksencei vienu mīlīgu jautājumu un vienu sirsnīgi izpildāmu uzdevumu. Lasi, kā Droselmeijers atklāj savu dvēseli, un, lai uzzinātu par viņa veiksmeš un neveiksmeš, seko līdz skolā dzīvei vai lasi turpmākos BK numurus!

SirsniņSerdžs nenoliedzami ir Mīlētāju dienas fanātiķis un entuziasts, to var redzēt viņa zvaigžņotajā skatienā, kad ierodamies Lielajā zālē uz sarunāto jautājumu-atbilžu sesiju. Tobrīd profesors ar maniāku, uzbudinātu grimasi sešā izbauda dakšiņas slīdēšanu cauri rozā mafina mīkstumam. Košās krāsas mafins, kas, beidzot pārdurts, erotiski lēnā, tincinošā manierē izdala violetu upēņu pildījumu, kā izrādās, ir „Serdž-spec-pasūtījums” Valentīndienā. Mūs ieraugot, Droselmeijers steidz apbērt savu mafinu ar teju nāvējošu daudzumu pūdercukura, vieglā panikā pārtraucot demonstrēt savu gastronomo pornogrāfiju.

Sākam iztaujāšanu ar pirmo jautājumu, kura slēpto nozīmi SirsniņSerdžs, joprojām trīsēdams ar sava mafina šķidruma burvību uz mēles, uztvēra visos smalkumos. Mēs jautājam, ko Serdžs darītu, ja Lidija Maglēra ierastos pie viņa pēc komandantstundas minikleitā ar viņa pudeli un divām glāzēm rokās, sakot, ka vēlas redzēt zvaigznes.

S.D.: „Viņš ir labs zvaigžņu komponents! Visi labākie galaktiku noslēpumi atklājas tieši šādos brīžos! Taču mēs atrodamies skolā. Viņu konfiscētu pats saviem atklājumiem un jauko Lidiju aizvestu līdz savai astronomijas klasei, lai jau skatās tās zvaigznes.”

Tātad Sirsniņš aiznestu viņu uz klasi, jo tas lieliski sader ar zvaigznēm debesīs, bet Maglēru viņš konfiscētu pats saviem atklājumiem. Vēl Serdžs pastāsta, ka iedotu Lidijai zīmīti, kas ļautu viņai legāli kļūt par šī eksperimenta dalībnieci. Mēs ticam, ka abi kopā viņi zvaigznes noteikti sasniegtu, jo pēc tām tiekies, kā saka Droselmeijers, esot ļoti labi.

Neļaujot mūsu Serdždūkūlītīm aizceļot ar Maglēru pildītā fantāzijas pasaulē, uzdodam nākamo jautājumu, kuru „Bubuļu Kambarim” iesniedza otrziemnieku pārstāvis. Jautājam Serdžam, ko viņš darītu, ja atklātu: Galaktikā pastāv putukrējuma planēta, kura pēc 250 gadiem uzskries virsū Zemei un to iznīcinās. Vai Drosītis likvidētu šo planētu? Vai tomēr cerētu, ka pēc 250 gadiem tā mainīs savu kustības virzienu un viņš varēs pārtikt tikai no kosmiskā putukrējuma?

Paiet minūte, līdz pārmērīgas sajūsmas pārņemtais Serdžs atgūst spēju runāt, un ir acīmredzams, ka

putukrējuma planētas šī indivīda sirdi iekārdina vairāk par kailām grifidores kājām.

S.D.: *"Tas būt tik brīnišķīgi, ja šāda planēta nāktu mūsu virzienā! Ja es to atklātu, nevienam neteiktu! Ar cerību, ka būšu dzīvs pēc 250 gadiem un varešu nogaršot šo katastrofu. Ja nē, mani pilnīgi pārņem neiedomājami skaista apziņa, ka pēc 250 gadiem pēc manis būs palicis tikai putukrējums! Garšīgi!"*

Un, kamēr Meijerdrosīts (šāds nosaukums varētu piederēt kādai kaitei: gastrīts, artrīts, meijerdrosīts..) svētlaimē skaļi čāpstina, mēs ceram, ka viņa teleskops šādu planētu vēl nav parādījis, jo, kā izrādās, Serdžs, kuru doma par neskaitāmu ļaužu bojāeju putukrējumā sajūsmina līdz visu viņa spalviņu galiņiem, sabiedrībai par to skopi klusētu.

Turpinām taujāšanu, lūdzot šim nerātnelim nosaukt seksīgu faktu par dažiem konkrētiem indivīdiem, kurus jau pirmajā momentā Serdžs smaidot dēvē par „pievilcīgiem” un tad arī ķeras klāt faktiem:

S.D.: *"Lai gan neviens man nav iedevis Cūkkārpas profesoru seksīguma faktu grāmatu, es minētu, ka Gabriela Moro nagu kutikulas noteikti ir faktu sarakstā.*

Tāpat Rosa kunga interesantā mirkšķināšanas maniere! Katru reizi, kad viņš pamirkšķina acis, tas ir vesels notikums!

Un Lunaro kungs! Laimīgs būs tas cilvēks, ko kāds noburs par viņam piederošu slotu! Un viņa asimetriskais sejas izkārtojums ir ļoti ergonomisks – apbrīnojami karsti!

Hrumņums Ņamņams ir mans favorīts. [Serdžs vairākkārt izkiedz elfa vārdu] Šis vārds ir veselas noveles vērts! Kā arī tas smaidis! Cūkkārpas elfu sievietes noteikti jūtas aplaimotas par viņu kā kolēģi.

Un par Visuma lielākā jaukuma Plūtona seksīgumu Serdžs dēvē: "Plūtona apaļumu mazums, vai ne? Tas mūs visus saista!"

Secinājumi? Pirmkārt, mēs tagad zinām, kurš pa nakti apgrauž Moro nagus. Otrkārt, Serdža pasaule ir iekāres pilnu notikumu pilna, jo Ross acis mirkšķina vairākus tūkstošus reižu dienā. Treškārt, Serdžs vēlas atrasties starp Toma Lunaro kājām. Tāda pozīcija noteikti nodrošinās turienes labāko videi draudzīgā sejas vērošanas leņķi. Un visbeidzot – tā kā elfas par Ņamņamu var priecāties tikai kā par kolēģi, kļūst skaidrs, kurš par šo elfu jūsmīnās more than friends stilā.

No ceturtā kursa pārstāvja „Bubuļu Kambaris” saņēma jautājumu, kura sieviete no Cūkkārpas personāla, Serdžaprāt, ir cilvēks ar vispūkaināko dvēseli, taču Droselmeijers, uzzinājis, ka viņa izaicinājumos ietilpst šo puķīti rozīti Valentīndienā patīkami pārsteigt, nolēma pagaidām paturēt tās identitāti noslēpumā. Tiesa, pēc tā, kā jaunskungs piemiedza ar aci, spriežam, ka viņš šai dāmai plāno kaut ko ..episku. Varbūt zvaigznes.

Turpinājumā mēs Cūkkārpas neķītro piektziemnieku pārstāvja uzdevumā apsmidzinām Serdžu ar baltu pulveri (kas, ja ticam konkrētajam piektā kursa audzēknim, ir patiesības pulveris), un nu šis ģēnijs izskatās pēc virtuļa pūdercukurā. Mēs liekam tam iztēloties situāciju, kad pats Amors nolaižas uz viņa sacukurotā pleca un jautā, vai tad, ja viņam tiktu doti 10 pasaulē daiļākie zaķi, viņš piekristu anālo piedzīvojumu asajām izjūtām. Apjukumpersiks Serdžs, piemīlīgi nopufinājies, parausta plecus un aizdomīgi mīli pasmaida.

S.D.: *"Vai tas ir kāds mūsdienu trends? Piedzīvot asas izjūtas ar dzīvniekiem? Jebkurā gadījumā es laikam būšu par konservatīvu šim jautājumam, zaķi mani nesaista, tāpēc es nepiekristu. Viņus ir vai nu jāēd, vai jāšuj kažokos, vai jātur kā mājdzīvnieciņus."*

Tā kā tas ir pavisam loģiski, ka planētmiļim, mafinu izvarotājam Droselmeijeram vispirms, dzirdot vārdu zaķis šādā kontekstā, nāk prātā dzīvnieks, mēģināsim pieņemt šo godīgā vīra atzīšanos, ka zaķi viņu vienkārši nesaista. Tiesa, iespēja, ka Serdžs ir prātu mahinators un ar zemtekstu spēlējas vēl labāk par mums, joprojām pastāv, bet tādā gadījumā viņš ir gejs.

Tālāk pieskaramies vēl kutelīgākai tēmai, vēloties izdibināt, cik kails Serdžs Droselmeijers ir gatavs

pozēt māksliniekam un ar ko tas aizsegtu intīmās zonas, bet SirsniņSerdžs mūs apbēdina, sakot, ka tomēr ir par vecu tādām izdarībām.

S.D.:” Es varētu būt kails no galvas līdz kaklam. Un varbūt pēdas arī. Kā arī plaukstas, protams. Bet citādāk neatkailinātos.”

Ak! Vai redzat, cik šis astronoms nekaunīgs? Gatavs izgērbt kailas savas plaukstas! Par mazu bērnu psihi viņš acīmredzami nedomā, jo - kas var būt traumējošāks par, kā pats sevi dēvē, veca vīra ekstremitātes īkšķa miesu? Ne velti tika izgudroti cimdi.

Apspiežot kaklā sakāpušo sarkasma vilni, saprotam, ka pavisam plikiņš viņš laikam pozē vien rozā mafiniem, planētām un varbūt ponijiem. Mainām tematu un jautājam, kuru vēsturisku personu Serdžs labprāt pavadītu uz Valentīndienas balli, ja būtu tāda iespēja, un kāpēc.

S.D.:”Džeku Personu! Tas būtu ļoti atklājoši, stimulējoši un intrigējoši. Labprāt to piedzīvotu.”

Tāpat patiesi laimīgu Serdžpankūciņu var padarīt tikai iespēja ceļot laikā. Tad viņš Valentīnā varētu homoseksuālistiski stimulēties kopā ar ūsainu raķešvīru, bet, kad dzīve 20.gadsimta sākumā kļūtu par vienmuļu, varētu atgriezties šeit paspaidīt ķeksiņus un pamirkšķināties ar Rosu. Un, ja nu Ross būtu izdomājis nosnausties, tad – doties uz savu putukrējuma planētu kopīgi sakult Zemi sviestā.

Noslēdzot šo brokastu interviju, lūdzam seram Droselmeijeram pastāstīt par savu pirmo mīlestību un redzam, ka Sirsniņš saskumst. Maldāties, domājot, ka dzirdēsīm sirdi plosošu stāstu par jaunkundzi ar sārtiem vaigiem un biželēm.

S.D.:”Mana pirmā mīlestība tagad dzīvo starp zvaigznēm. Tas, protams ir WISE jeb Wide-field-Infrared-Survey-Explorer, visiedvesmojošākā mīlestība, kāda man bijusi.”

Un, lai gan Serdžs jau ir atguvis savu pozitīvo starojumu, šajā stāstā klausīties ir skumji, zinot, ka WISE, viņa daiļā mūza, kā ziņo NASA, pēdējā laikā izjūt karstumu no Urāna gredzena. Par Serdža sniegtajām baudām, šķiet, Wisite jau aizmirsusi. Kārtējais pierādījums tam, ko attiecībām nodara attālums.

Ar to arī mūsu jautājumu-atbilžu sesija ir noslēgusies. Serdžs steidz pildīt savas Mega-misijas uzdevumus un novēl, lai sirsniņas kūst uz pilnu klapi!

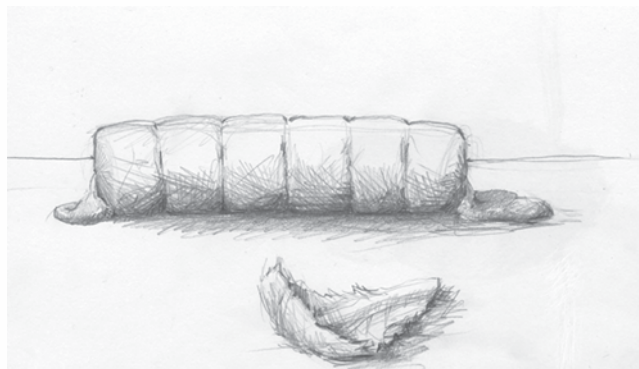
Otrā daļa.

Trīcēj tārpi, (ne)trīcēj Serdži.

Kā vēsta sena ķeltu sakāmvārda cenzētā versija: kam rozā mafins vēderā, tas lielus darbus sastrādā. No Tevis, lasītāj, jau cenzūru nenoslēpt, vai ne? Un patiesi! Lai gan mēs nevaram apgalvot, ka starp Droselmeijera kunga senčiem ir atrodams kāds ķelts, viņš, apēdis savu Serdž-spec-pasūtījumu, pavisam noteikti spēj pārsteigt. Pirmais jūsu dotais izaicinājums mūsu organizētās SirsniņSerdža Valentīndienas Mega-misijas ietvaros liek Pankūciņprofesoram izveidot trīctārpu tērpu vai kleitu, iespaidojoties no vientiešu trallinātājas Lēdijas Gagas, un vienu dienu tajā staigāt pa skolu. Tā kā tērpa sagatavošana ir sarežģīts process, iekļaujot sevī arī dizaina izstrādi, piemērotāko materiālu izvēli un šajā gadījumā arī trīctārpu izzagšanu no Cūkkārvas krājumiem (nesakiet Rosam!), mēs par šo uzdevumu Drosītim Drosmīgajam paziņojām jau trīsdesmit deviņas stundas iepriekš. Tomēr, lai gan apņēmības un sagatavošanās laika šim planētu un popkorna mīlotājam netrūkst, protams, cūkkārpiešu vidū atrodas arī daži sevišķi skeptiski noskaņoti audzēkņi. Baumo, ka daudzi slīdeņi jau paspējuši kļūt par krietnu sirpu daudzumu nabagāki, zaudējot tos derībās optimistiem no Elšpūša torņa. Šie konkrētie slīdeņi drošvien ļoti traumējošā veidā reiz zaudējuši ticību Salavecim, ja tagad nevēlējās ticēt pat visvarenā Serdža spējām. Mēģinot atrast šo derību bukmeikeru, pagūstam dzirdēt arī citas prognozes. „Serdžijs un trīctārpi ir saderīgs pāris. Tā man parādīja kristāla lode,” – šādi, piemēram, par avantūru izsakās kāda piektā kursa pareģošanas fanātiķe, bet mēs, lai gan neatraduši savu iekšējo aci, nekļūdīgi zinām, ka tērps būs ..serdžepisks.

Un tāds tas ir. Gluži kā vientiešu kinofilmās, Sarkanajā otrā stāva gaitenī esošie pašķīst uz abām pusēm, atbrīvojot ceļu Serdžam Trīctārp-meijeram, lai tas ar modeles cienīgu gaitu varētu soļot pa improvizēto mēli. Pārsteiguma un apbrīna pilni saucieni pieskandina gaiteni, sīkas meitenītes ķīķinot rāda ar pirkstiem, bet puisīši, zaudējuši runas spējas, aizkustināti elš. Šķiet, mēs dzirdam Agnesi Pulkstentiņu sakām, ka „lūk, tas ir īsts vīrietis!” , bet, iespējams, tā nav viņas speķpīrāgu mīlošā balss. Bēgot mūs no kājām gandrīz notriec kāda sarkanmate, kas, ja pareizi pagūstam saskatīt, ir pagalam piesarkusi Gabrielle Šteina, kuras pusaugu hormoni nespēj izturēt šo Serdža trīctārpīgo burvību. Ak, kur gan šī elšu pūtīte slēpjas, ņemot vērā, ka profesors provokatīvajā tērpā pavada visu dienu?

Visbeidzot, pastāstot mazliet par pašu varoni tiem, kas notikuma dienā nolēmuši aizsiet acis, Serdžam Droselmeijeram mugurā ir smokings – mauriņš, respektīvi, uz šī elegantā tērpa aug zāle. Pavisam zaļa un pēc izskata svaiga. Tajā sēž, mazliet ložņā un pēc sirids patikas laiž gļotas simtiem trīctārpu. Tērpa radīšanā, visticamāk, ir izmantota maģija, jo neviens no pairesnājiem, pievilcīgi brūnajiem kustoņiem nekrīt nost, kaut gan tajā varam vainot arī Serdža un ikkatra trīctārpa savstarpējās pievilksnās spēku. Jūtu ķīmija un mīlestība! Kas gan cits šajā Valentīndienā notur pie ķermeņa gļotainu tārpu, kuram galvu no pēcpuses nevar atšķirt ar lupu? Un Serdžs šīs būtnes nēsā ar lepnumu un starojošu prieku sejā, lūgtajos komentāros izteikdams sajūsmu par modes attīstību. Varam vien piebilst, ka SirsniņSerdžs pirmo izaicinājumu iztur godam!

Trešā daļa.

Potenciāli pliks, bet – vai tāpēc traks?

Otrais profesoram dotais uzdevums, būdams saistībā ar jau aprunāto pozēšanu kailam, ir krietni pikantāks. Par mērķiem Serdžam jāizvēlas, kā norādīts, trīs skolēnus un vienu kolēģi, tad jāmēģina tos pierunāt tvert pēc otas un krāsām, sēsties pie audekla un darināt atkailināta Serdža Droselmeijera gleznu. Realitātē, kā jau noskaidrojām, Serdžs ir gatavs publiski izģērbt tikai savas plaukstas, bet tas SirsniņSerdža upuriem nav zināms.

Smaidošs un mīlestību starojošs Serdžs pusdienu pārtraukumā Lielajā zālē novieto savu planētu līdzās pie Slīdeņu galda sēdošajam Zakam Vinglesam, kurš iesākumā, malkodams apelsīnu sulu, šķietami izliekas pasniedzēju nemanām. Vai tad tāda laimes bumba trīctārpu smokingā būtu klasificējams kā grūti ievērojams? Lai gan, zinot Vinglesu jaunāko, tā prāts, iespējams, tobrīd ir pārņemts ar zinātniskām domām par gaiši oranžās dziras mikroskopiskajām sastāvdaļām. Lai vai kā, pēc tam, kad Serdžs ir izteicis savu lūgumu, slīdenis, mūsaprāt, pagalam neveikli aizbildinās, ka neprotot zīmēt. Bet vai tad neprasmīgi gleznots un tādējādi - abstrakts kailums nebūtu piedodams? Ak, cik Zaks Katals ir nerātns savā būtībā! Viņš, redziet, gribētu, lai ikkatra detaļa būtu precīza oriģināla kopija, tādēļ iesaka meklēt palīdzību pie Cūkkārpas mākslas pulciņa dalībniekiem, un saņemam arī dažu indivīdu vārdus.

Kā pēdējo Vingless min savu māsu Lulū, lai gan zināms, ka viņa uz Džeimsa Volisa radošajiem kambariem nav devusies ne zīmēt, ne pozēt, ne nodarboties ar citām daļēji legālām lietām. Bet, nemēģinot analizēt Zaka rīcības motīvus, Serdžs sastop Lulū uz vijīgajām kāpnēm. Raustot valodu un sarkstot Zefirplanētas pavēlnieka smaida ietekmē, prefekte pierāda savu radniecību ar iepriekš minēto slīdeni, jo, tāpat kā viņš, neesot talantīga māksliniece. Tiesa, ja Zaks spēja atteikt aukstasinīgi, tad ar labo sirdi apveltītā māsa ļoti satraucas par savu pasniedzēju, sakot, ka viņš būšot „vīlies, kā rezultātā izskatās atsevišķas ķermeņa daļas”, domājot, protams, par plaukstām un zeltneša delikāto izliekumu, kuru attēlot būtu ārkārtīgi sarežģīti. Atvainodamās Vinglesa vēl steidz situāciju glābt, murminot, lai Serdžs nepārprot, jo viņam „noteikti ir lie..”, taču tad, tā arī nepabeigusi un iesaukusies „Ak Dievs!! Manas acis!!”, bēg piektā stāva gaitēna virzienā. Nepadodoties un saucot jaunkundzei nopakaļ, Serdžs saņem aizbildinājumu, ka tai ir nepieciešams „atvēsināties”. Interesanti, zinot, ka šajā stāvā ir tikai vīriešu tualetes.

Turpinājumā, lūgumu izsakot pirmziemniecei ar cerību, ka jaunule bīsies pasniedzējam atteikt, misija patiešām vainagojas ar panākumiem. Sastaptā slīdene Natālija Andrejeva ieplestām acīm kā iebiedēts trusītis skatās Serdžam pretī, acīmredzami kailo delmu izbiedēta. Mēs jau ar lepnumu nodomājam, ka Cūkkārpā tomēr mīt vēl kāda svētulīga un nesamaitāta sirds, taču tad pēc atkārtota un dubult-izmisīga lūguma izteikšanas, saņemta tiek bikla piekrišana. Varbūt nostrādājis ir mulsums, bet meitene, manāmi nokaunējusies, steidz piebilst, ka neprotot zīmēt cilvēkus ar „visām tām gaismēmām”. Patiešām? Cūkkārpā neviens neprot gleznot? Tiesa, Serdžs, pateicoties par piekrišanu, atklāj nevis plikumus, bet šī joka patiesību, un uzdāvina šī gada neķītrākajai pirmziemniecei karameļi.

Serdžam atliek vēl pēdējais upuris, kam pēc nosacījumiem ir jābūt no profesoru rindām. Tiesa, izraudzītā sieviete, kurai tika izteikts lūgums un kuras vārdu mūsu varonis pēdīgi lūdz neizpaust, tikvien kā iesmejas un, šķelmīgi smaidīdama, dodas tālāk. Netiek saņemts atteikums, taču, spriežot pēc dāmas reakcijas, viņa jau šovakar, bruņojusies ar otu, eļļas krāsām un ne to vien, gaidīs Droselmeijera apartamentos.

Bet mēs, „Bubuļu Kambaris”, turpināsim ziņot par mūsu visu mīlotā, drosmīgā astronomijas profesora turpmākajām gaitām SirsniņSerdža Valentīndienas Mega-misijā!

***“Bubuļu Kambara” Valentīndienas
speciālizlaidumu veidoja:***

Redaktore: Tamāra Poļakova

*Reportieri: asprātīgā Misis Kaste, zinošā CūkMārpla,
Tavām gaitām vienmēr sekojošā Ēna un satriecošie
Malacis un Malacis*

Mākslinieciskais noformējums: Hanna Pušabate